

KOMMA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 331 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 1 ΜΑΐΟΥ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

Είμαστε όλοι
Σερίφηδες

1

ΜΑΪ

Εμπρός της Γης
ΟΙ ΚΟΛΑΣΙΜένοι

■ Καταδικάστηκε ερήμην ο «Περίανδρος»

Σε τέσσερα χρόνια φυλακή καταδικάστηκε ερήμην ο «Περίανδρος», κατά κόσμο Αντ. Ανδρουτσόπουλος, πρωτοπαταρίαρος της ναζιστικής συμμορίας της «Χρυσής Αυγής», που είχε ξυλοκοπήσει άγρια έξω από τα δικαστήρια της Ευελπίδων τους Δ. Κουσουρή, Η. Φωτιάδη και Γ. Καραμπατσόλη, με αποτέλεσμα να στελεῖ τον πρώτο να χαροποιεύει για μέρες στην εντατική (ευτυχώς σώθηκε ο άνθρωπος).

Η υπόθεση αφορούσε τρία πλημμελήματα (παράνομη οπλοφορία, οπλοχρησία, σύσταση και συμμορία) και όχι το κακούργημα της απόπειρας ανθρωποκτονίας. Κι αυτό γιατί ο Ανδρουτσόπουλος εξακολουθεί να φυγοδικεί και κανένας δεν τον ψύχνει, μολονότι έχουν περάσει έξι ολόκληρα χρόνια από το συμβάν.

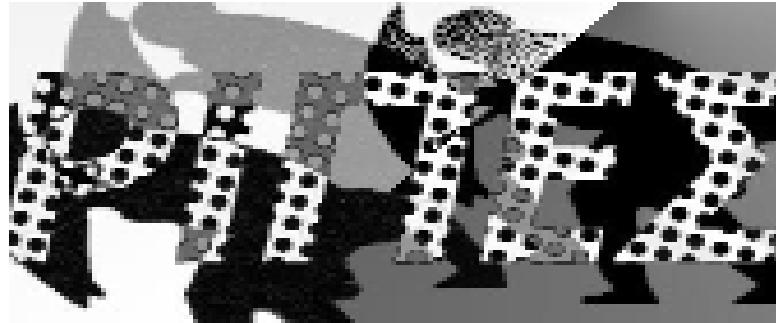
Ο τότε υπουργός Δημόσιας Τάξης Γ. Ρωμαίος δήλωνε τότε κατ' επανάληψη ότι είναι «ζήτημα τιμῆς» για την Ελληνική Αστυνομία να συλληφθεί ο Ανδρουτσόπουλος, τον οποίο τα θύματα της δολοφονικής μανίας των ναζιστών είχαν αναγνωρίσει από φωτογραφία που δημοσιεύσε στην «Ελευθεροτυπία». Ομως, κόρακας κοράκου μάτι δεν βγάζει. Ο Ανδρουτσόπουλος κρύφτηκε (σιγά μην έφυγε στο εξωτερικό, όπως διέδωσαν σκόπιμα τα ίδια τα κυκλώματα της Αστυνομίας) και οι μπάτσοι ούτε που τον έψαχναν. Δεν είναι, άλλωστε, λίγες οι φορές που έχει διαπιστωθεί αγαστή συνεργασία Αστυνομίας-«Χρυσής Αυγής» (σχετικές κατοχείλεις έχουν γίνει και από τις στήλες του αιστικού τύπου).

Γ' αυτό και δεν μπορεί κανείς να οισθάνεται ικανοποίηση από την ερήμην καταδίκη του, η οποία είναι άνευ αντικειμένου όσο αυτός παραμένει ασύλητος και δεν δικάζεται για το κυρίως αδικημα (την απόπειρα ανθρωποκτονίας). Ούτε τα θύματα των νεοναζί πρέπει να αισθάνονται δικαιωμένα ούτε κανένας δημοκρατικός άνθρωπος, όσο το κράτος καλύπτει τόσο προκλητικά τους «Χρυσαυγίτες», οι οποίοι εξακολουθούν να δρουν στο σκοτάδι ενάντια σε μετανάστες και νέους ανθρώπους.

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ «Κ»

- Η Γ.Α. 50 ευρώ
- Ο Κ.Γ. 100 ευρώ
- Ο Β.Ρ. 25 ευρώ
- Σύντροφοι 25 ευρώ

● Τι αγάπες ήταν αυτές το περασμένο Σαββατούριαδο; ●●● Οπαδοί του «ναι» και οπαδοί του «όχι» αγκαλιάζονταν και φιλούνταν σταυρώτα ●●● Οχι στους δρόμους, βέβαια, αλλά στα τηλεοπτικά παράδυρα ●●● Οι ίδιοι που μέχρι και την Παρασκευή βρίζονταν ●●● Τί έγινε, ρε παιδιά, δεν διαπάνωμε εδυνική καταστροφή; ●●● Κι εκείνος ο βρυχόμενος λέων, ο Πάγκαλος ντε, γιατί εξαφανίστηκε από τα τηλεπαράδυρα; ●●● Συμπαραστέκοταν στην ετοιμόγεννη σύζυγό του; ●●● Δεν το νομίζουμε ●●● Απλά εξαφανίστηκε γιατί είχε πει τα περισσότερα από τους νανάκους και δεν τον έπαιρναν ●●● Ετσι ήταν πάντα ο Θόδωρας, δρασύς και δειλός μαζί, τουτέστιν δρασύδειλος ●●● Αμ' ο άλλος, ο Χριστόφορος; ●●● Ψηφίσαμε, λέει, «όχι», για να μπορούμε την άλλη φορά να ψηφίσουμε «ναι» ●●● Ούτε μια ώρα από το κλείσιμο της κάλπης δεν άφησε να περάσει και βγήκε

να σαλπίσει την έναρξη της εκστρατείας για το «ναι» ●●● Αυτό μάλιστα, αυτό είναι σεβασμός στη λαϊκή επυμηγορία ●●● Ο Γιωργάκης πάλι πήγε γυμναστήριο και δεν είχε όρεξη για πολλά-πολλά ●●● Ξέρετε ποιο είναι το κακό μ' αυτούς; ●●● Οτι δεν μπορούν ν' αλλάξουν λαό ●●● Και ότι καμιά φορά δεν τους βγαίνουν ούτε τα αστικοδημοκρατικά τερτίπια με το καδολικό εκλογικό δικαίωμα ●●● Ας πρόσεχαν όταν αποφάσιζαν δημοψηφίσματα ●●● Γιατί στα δημοψηφίσματα καμιά φορά στραβώνει η δου-

λειά ●●● Ειδικά όταν τα πράγματα είναι τόσο καδαρά ●●● Οι Αμερικανοί πάλι έχουν άλλα προβλήματα ●●● Τους ενοχλούν οι εικόνες με τα σκεπασμένα με την αιστερόεσσα φέρετρα που καταφτάνουν από το Ιράκ ●●● Ο Μητσούς αναζητά τρόπο να τις εξαφανίσει, αλλά κάποιοι μάγκες πρόλαβαν και τις έριξαν στο Διαδίκτιο, οπότε το πουλάκι πέταξε ●●● Φέρετρα αλλά μην τα δείχνετε ●●● Ήταν είναι το σλόγκαν του Λευκού Οίκου ●●● Ποιο ήταν πρώτο δέμα δυο μέρες μετά τα δημοψηφίσματα στην

Κύπρο; ●●● Τα μπινελίκια που αντάλλαξαν μεταξύ τους οι «άγιοι» στην Ιερά Σύνοδο και η κόντρα με το Φανάρι ●●● Και ποιο ήδελες να είναι, ρε φίλε; ●●● Οτι προσπαθούν να ξαναχώσουν στη φυλακή το Γιάννη Σερίφη; ●●● Ή ότι μια υστερικιά απατημένη σύζυγος χρησιμοποιείται για να φάνε ισόβια κάποιοι άνθρωποι; ●●● Ειδηση είναι όταν κάποιοι «άγιοι» λένε σ' έναν «αδελφό» τους να πάει να χτενίσει τις κούκλες του ●●● Αλήδεια, τι ακριβώς εννοούσαν μ' αυτό; ●●● Λέτε ν' αρχίσουν να λένε και πάλι για ζαρτιέρες και τα συναφή; ●●● Μήπως μπορεί να μου πει κάποιος ποιος είναι αρχηγός του ΠΑΣΟΚ; ●●● Γιατί βλέπω το Βενιζέλο να χαράζει γραμμή και να βρίσκεται όλη μέρα στα κανάλια μιλώντας για τα πάντα ●●● Και ο Λαζαρίτης σιωπά, που να πάρει ●●● Ετοιμάζει αντεπίθεση ή απλά έχει τελειώσει και ντρέπεται να το πει; ●

◆ Γραφείο της Κομισιόν στη Βόρεια Κύπρο προτείνει να ιδρυθεί ο αρμόδιος επίτροπος Φερχόγκεν, προκειμένου η Κομισιόν να καθορίζει η ίδια τα της διοχέτευσης των εγκεκριμένων ευρωπαϊκών κονδυλίων. Στην ίδια κατεύθυνση κινούνται και οι Βρετανοί. Δεν έρουμε ποια φόρμουλα θα βρεθεί τελικά, όμως αυτή η πίεση αποτελεί μόνο τα προεόρτια. Μια μικρή πρόγευση για το τι πρόκειται να ακολουθήσει, μέχρις ότου το «όχι» γίνει «ναι» σε ένα νέο δημοψηφίσμα. Οχι αναγνώριση του τουρκοκυπριακού κράτους, αλλά de facto ευρωδικότητη είναι η λύση που προκρίνουν οι Βρυξέλλες και ως μέθοδος ίσως αποδειχθεί πιολύ αποτελεσματική.

◆ Εισαγγελίς στο υπουργείο Αμυνας ψάχνουν, λέει, σκάνδαλα στις συμβάσεις για την προμήθεια όπλων. Ήδη, ο προστάτης της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθήνας Παπαγγελόπουλος άσκησε ποινικές διώξεις για πέντε κακουργήματα που αφορούν δύο υποθέσεις, ενώ ερευνούνται και άλλες. Προσπάθεια αναβίωσης της σκανδαλολογίας ή παίχνιδι δη-

πλειοψηφίας; Οπως μάλιστα μας ενημέρωσε ανακοίνωση του «γραφείου τύπου του υπό αναστολή ΔΗΚΚΙ» (sic!), το ΔΗΚΚΙ έχει αναστελθεί ουσιαστικά και τυπικά τη λειτουργία του με δήλωση στον αρμόδιο εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Παιδιά (της πλειοψηφίας), βρείτε άλλο όνομα για να συνεχίσετε, γιατί το πολιό το είχε κατοχυρωμένο για πάρτη του ο πρόεδρος Μήτσος. Πώς λέμε registered για τα εμπορικά σήματα; Ενα τέτοιο πρόγραμμα.

◆ Ακούς εκεί η πλειοψηφία της ΚΠΕ του ΔΗΚΚΙ να θύλει τη συνέχιση της λειτουργίας του! Αφού ο πρόεδρος Μήτσος αποφάσισε να το κλείσει το μαγαζί, τί λόγος της πέφτει της

Το επίμοχο θέμα είναι η οικονομική ενίσχυση των Τουρκοκυπρίων και η άρση των περιοριστικών μέτρων. Διπλωματικοί κύκλοι δεν απέκλειον το ενδεχόμενο να μη βρεθεί συμβιβαστική φόρμουλα και να μην υπάρξει τελικά γραπτή δήλωση του προέ-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Σήμερα ο ΟΑΕΔ δεν έρει ποια επαγγέλματα έχουν ζήτηση στις περιοχές της χώρας. Γιατί έαν στην Κεντρική Μακεδονία έχουν ζήτηση αυτοί οι οποίοι επιδιορθώνουν γεωργικά μηχανήματα και ο ΟΑΕΔ καταρτίζει ζαχαροπλάστες, είναι προφανές ότι ο άνεργος δεν βρίσκει εργασία, και πετάμε τα λεφτά από το παράθυρο.

Πάνος Παναγιωτόπουλος (αναλύοντας το κύριο πρόβλημα για την ανεργία)

ΕΙΠΑΝ...ΕΓΡΑΨΑΝ...ΕΙΠΑΝ...

Το ελλαδικό εκκλησιαστικό κατεστημένο διαδέτει πακτωλό οικονομικής ισχύος, με απεριόριστες διασυνδέσεις αμφιβαίων συμφερόντων με μεγαλοεργολάβους και κοναλάρχες. Εχει αναδειχθεί σε εξωθεσική εξουσία, την οποία περιδέριζει ο πολιτικός κόσμος της χώρας. Σε μια χώρα, όπως η Ελλάδα, που καθόλου αστόχαστα χαρακτηρίζεται ως κακέτυπο δημοκρατίας της πλεθερίας, της κοκορομαχίας και του εντυπωσιασμού, συνιστά πρόδηλη απερισκεψία το να παραβλέπει κάποιο-

ος την εξουσιαστική επιβολή του ελλαδικού εκκλησιαστικού κατεστημένου. Πολλοί λοιπόν, που γνωρίζουν, σωπούν, προσβλέπονται είτε σε θετικά και καθόλου ευκαταφόρντα κέρδη, είτε στην αποφυγή βέβαιου κόστους.

Κώστας Μπέης
Από καθαρίστρια έγινα η ρουφιάνα της Αστυνομίας.

Σοφία Κυριακίδη
Δεν νομίζουμε ότι και στις πιο λεκτρισμένες συνεδριάσεις της Βουλής ανταλλάσσονται τόσο σκληροί χαρακτηρισμοί και ύβρεις

ανάμεσα στους βουλευτές διαφορετικών παρατάξεων όσο μεταξύ μητροπολιτών αντιπάλων παρατάξεων στην σύνοδο της Ιεραρχίας της Εκκλησίας μας. Τι ήταν αυτοί οι τοπακούμι του Ζακύνθου με τους άλλους Αγίους... Τι... «άγιες» κουβέντες εξεστόμισαν... Ιδιαίτερη εντύπωση έκανε η αποστροφή του χρυσόστομου προς τον Γλυφάδας... «Εσύ καλύτερα να παιζεις με τις κούκλες σου»... Πώς είναι δυνατόν ένας σεβάσμιος και ηλικιωμένος ορχιερέας να παρομοιάζεται με ανήλικη κορασίδα από άλλον αρχιερέα; Και ποιο ήταν άραγε το νόημα των λόγων του Ζα-

■ Ποιος πληρώνει το βαρκάρη;

«Στο σκέλος των εσόδων, ο κρατικός προϋπολογισμός προβλέπει έσοδα για το 2004 απ' την Ευρωπαϊκή Ένωση 4 δισ. και λοιπά έσοδα 100 εκατ. Σύνολο εσόδων 4 δισ. 120 εκατ. Αυτό όμως το οποίο διαπιστώνουμε πλέον, οι προβλέψεις μας, είναι ότι απ' την Ευρωπαϊκή Ένωση θα πάρουμε σχεδόν 3 δισ. και όχι 4. Τούτο σημαίνει ότι τα συνολικά μας έσοδα προβλέπεται να υπελείπονται κατά 1 δισ. των αναγραφέντων στον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε την προηγούμενη περίοδο στη Βουλή.»

Πάμε στο σκέλος των δαπανών τώρα. Θα δείτε ότι στο συγχρηματοδοτούμενο σκέλος προβλέπονται στον προϋπολογισμό 5 δισ. 300 εκατ., πράγμα το οποίο παραμένει και στις προβλέψεις στα ίδια επίπεδα. Το εθνικό όμως σκέλος δαπανών που προβλέφθηκε να είναι στα 4 δισ., οι προβλέψεις είναι ότι θα είναι στα 5 δισ...

Τα ολυμπιακά έργα έχουν αυτή την αύξηση του 1 δισ., που θα δείτε ότι ενώ είναι καταγεγραμμένα στον προϋπολογισμό για 1.400 εκατ., σήμερα οι προβλέψεις είναι με τον πλέον συντηρητικό τρόπο στα 2 δισ. 400 εκατ. Εχουμε και εδώ έναν κακό προϋπολογισμό, με μία απόκλιση της τάξεως του 1 δισ.

Αν τα κάνουμε μια σούμα, θα δείτε ότι μας λείπει 1 δισ. απ' τα έσοδα, μας λείπει 1 δισ. απ' τα έσοδα, μας λείπουν 2 δισ. απ' το σύνολο. «Τρεις το λάδι, τρεις το ξύδι». Τα συμπεράσματα δικά σας. Από εκεί και πέρα αντιλαμβάνεστε γιατί θα πρέπει να σηκώσουμε τα μανίκια και γιατί θα πρέπει να μη χάσουμε ούτε ένα ευρώ από οπουδήποτε και εάν αυτό προέρχεται». Τα παραπάνω αποτελούν απόστασμα από τις δηλώσεις του υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών Χ. Φώλια στην πρώτη συνέντευξη που έδωσε προς τους οικονομικούς συντάκτες μετά την ανάληψη των καθηκόντων του. Πρόκειται για στοιχεία που αφορούν την εκτέλεση του Γ' ΚΠΣ και του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Μόνο απ' αυτούς τους τομείς, δηλαδή, το ελλειμμα θα επιβαρυνθεί κατά 1,3% ως ποσοστό του ΑΕΠ, όπως παραδέχτηκε ο υφυπουργός.

Η κυβέρνηση προσπαθεί να στρέψει την προσοχή μας στις αλχημείες της «δημιουργικής λογιστικής» των Πασόκων, όμως, το πραγματικό ερώτημα είναι άλλο. Ποιος θα κληρεί να πληρώσει το επιπλέον ελλειμμα; Ο εργαζόμενος λαός, βεβαίως.

Οποιος λέει ότι δεν τον εξέπληξε καθόλου το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος της ελληνοκυπριακής κοινότητας λέει ψέματα. Ολοι ξέραμε ότι θα κερδίσει το «όχι» και μάλιστα με μεγάλη διαφορά, αλλά το 76% ξεπέρασε κάθε προσδοκία και κάθε εκτίμηση. Σ' αυτές εδώ τις στήλες γράφαμε την προηγόμενη βρδομάδα ότι ίσως το όχι αγγίζει ή και ξεπεράσει το 70%. Ήταν η πιο αισιόδοξη εκτίμηση που μπορούσαμε να κάνουμε και βέβαια διαψεύστηκε από το τελικό αποτέλεσμα. Η έκπληξη (δυσάρεστη βέβαια) ήταν κυρίως για τους οπαδούς του «ναι», στη Λευκωσία και την Αθήνα. Ειδικά αυτούς που σήκωσαν το βάρος της εκστρατείας υπέρ του «ναι», όπως ο Κληρίδης με τον Αναστασάδη, ο Γιωργάκης με τον Πάγκαλο, ο Κωνσταντόπουλος με τον Μπίστη.

Ολοι αυτοί έφαχναν τρύπα για να κρυφτούν το βράδυ του προηγούμενου Σαββάτου, ενώ οι πιο «λάϊτ» ναινάκοι, που βγήκαν στα κανάλια, είχαν ετοιμάσει το παραμύθι με τα σλόγκαν «όλοι πατριώτες είμαστε», «σημασία τώρα έχει η ενότητα», «πρέπει όλοι μαζί να αντιμετωπίσουμε την επόμενη μέρα» και τα παρόμοια. Το διο βιολί, όμως, έπαιζαν και οι οπαδοί του «όχι». Ήταν από τις οπάνιες φορές που ένα ζήτημα εθνικής σημασίας, όπως χαρακτηρίζεται το Κυπριακό, το οποίο αντιμετωπίστηκε με δημοψηφισματικό, δηλαδή με απόλυτα πολωτικό τρόπο, δεν οδήγησε σε αλληλοκατηγόριες για «μειοδότες» και «πατριώτες», αλλά σε συναίνεση και πολιτισμένο διάλογο.

Αυτό πρέπει να μας πει πολλά. Πρέπει πρωτίστως να μας επαναφέρει στο ζήτημα της βάσης στην οποία τίθεται και αντιμετωπίζεται το Κυπριακό. Μια βάση εθνική, δηλαδή σάπτια, υπονομευμένη. Σ' αυτή τη βάση τέθηκε και το δημοψηφίσμα και γ' αυτό δεν οδήγησε σε πολωση ανάμεσα στις αστικές πολιτικές δυνάμεις. Δεν οδήγησε, όμως, ούτε σε πόλωση ανάμεσα στη συντριπτική πλειοψηφία του λαού, που ψήφισε «όχι» και στους εκπροσώπους του «ναι» ή του «ναι σε συσκευασία όχι», όπως το ΑΚΕΛ. Κι αυτό πρέπει να μας πει ακόμα πιο πολλά.

Κάποιοι βιάστηκαν να πανηγυρίσουν μιλώντας για αντιμετωπιαλιστική νίκη. Ο νησικός καρβέλια ονειρεύεται, αλλά να μη χάνουμε και τη σοβαρότητά μας. Μήπως μπορούν να μας πουν όσοι υπο-

Μετά το «όχι»

στηρίζουν αυτή την άποψη, τί αντιμετωπιαλιστικοί αγώνες προηγήθηκαν του δημοψηφίσματος; Μήπως μπορούν να μας πουν από πότε έχει να γίνει ένα μεγάλο αντικατοχικό συλλαλητήριο στην Κύπρο; Μήπως μπορούν να θυμηθούν τί μαζικότητα είχαν τα αντιπολεμικά συλλαλητήρια στην Κύπρο πέρσι;

Το πιο σημαντικό: πώς

μπορεί να συνταιριαστεί η αντιμετωπιαλιστική διάθεση, η οποία υποτίθεται ότι εκφράστηκε με το «όχι» στο δημοψηφίσμα, με την ευρωλαγνεία που σαρώνει στο νησί (είναι το μόνο ζήτημα στο οποίο οι δυο κοινότητες δείχνουν να ομονοούν). Οι Ελληνοκυπριοί «πετάνε τη σκουφιά τους» για την είσοδο στην Ευρωπαϊκή Ένωση (αυτό δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κονένας, μιας και δεν διαφένηκε στο νησί καμιά κίνηση αμφισβήτησης της ενταξιακής πορείας). Πάρα πολύ για την καταλάβουν. Η ελληνοκυπριακή πολιτική γησεία δεν είναι Σαντάμ Χουσεΐν ούτε Μιλόσεβιτς για να προσπαθήσουν να τη στραγγαλίσουν με τη βία. Εχουν απέναντί τους ένα μικρό αστικό κράτος με μια πολιτική γησεία που συμπεριφέρεται με νομιμοφρούνη απέναντι στη λεγόμενη διεθνή κοινότητα και μπορεί να μανιπουλάρει το λαό, έστω κι αν αυτή τη φορά της έχει φυγεί ο ελεγχος.

Γ' αυτό και οι μπεριαλιστικές πρωτεύουσες κάθε άλλο παρά εξαγριωμένες έδειξαν μετά το 76% του «όχι». Ούτε συμπεριφέρθηκαν ως ταύροι εν υαλοπωλείω. Ο Κόλιν Πάουελ δήλωσε σεβασμό στη θέληση του λαού. Ο Φερχόγκεν που υπέστη και προσωπική ήττα έπραξε το ίδιο και διέψευσε ότι υπάρχει οποιαδήποτε πρόθεση αναγνώρισης του τουρκοκυπριακού κράτους από την ΕΕ. Η βρετανική κυβέρνηση υποχώρησε με μεγάλη ευκολία από το σχέδιο απόφασης που είχε υποβάλει στο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων της ΕΕ για να στριμώξει τον Παπαδόπουλο και δέχτηκε το συμβιβαστικό σχέδιο που πρότεινε ο Μολυβιάτης. Και ο Κόρι Ανάν, που πριν το δημοψηφίσμα δήλωνε ότι δεν πρόκειται να ξανασχοληθεί με το θέμα, άφησε ανοιχτό το παράθυρο να επανέλθει με νέα πρωτοβουλία μέχρι το τέλος του χρόνου.

Τί σημαίνουν όλ' αυτά; Οι ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις δεν θελουν να τραβήξουν το σκοινί, γιατί είναι πολύ ισχυρό το 76% και δεν μπορούν να το πάρουν αφήφοιστα. Υπάρχουν πολιτικές δυ-

νάμεις στη Λευκωσία στις οποίες μπορούν να στηριχτούν και να κάνουν τη δουλειά της μεταστροφής του λαού. Και πρώτα-πρώτα το ΑΚΕΛ. Το κόμμα που κατάφερε να σώσει την παρτίδα για λογαριασμό του και να μην οδηγήθηκε σε διάσπαση. Το κόμμα που ήταν αναφανδόν υπέρ του «ναι» αλλά κατέληξε να ψηφίσει «όχι», για να μην απομονωθεί από τον κόσμο του «όχι». Κι αυτό κάθε άλλο παράγοντας που δημιούργησε την παράταξη του κράτους, ενώ οι βρετανοί πρότειναν ουσιαστικά να αναπτύξει η Κομισιόν ανεξάρτητους διαύλους με το τουρκοκυπριακό κράτος. Προς το παρόν, οι βρετανοί έκαναν πίσω, αλλά όταν θα αρχίσουν να εφαρμόζονται τα μέτρα (η ροή των κονδυλίων της βιοήθειας προς το Βορρά και η εξαγωγή εμπορευμάτων προς την ΕΕ) είναι σίγουρο πως θα υπάρξουν τριβές και καταγγελίες. Τότε μάλλον θα έρθει η ώρα να παρέμβει η Κομισιόν και να λειτουργήσει ως ύπατη αρμοστεία σε ένα προτεκτοράτο.

Και τότε θα αρχίσουν τα δύσκολα για τον Παπαδόπουλο. Γιατί σήμερα κάθεται πάνω στις δάφνες του 76% και αισθάνεται σαν πασάς στα Γιάννενα, που λέει και η παροιμία. Οταν, όμως, αρχίσουν οι μπίζνες, τα περιθώρια για εθνικές εξάρσεις θα στενέψουν. Και οι Κομισάριοι και οι μπεριαλιστικές κυβερνήσεις είναι έμπειροι στα διπλωματικά παιχνίδια. Την πάτησαν μια φορά, δεν πρόκειται να την πατήσουν δεύτερη. Αν το αγκάθι που τους ενοχλεί είναι ο Παπαδόπουλος, θα βρουν τρόπο να το βγάλουν και να το πετάξουν. Μπορεί να τους πάρει λίγο παραπάνω χρόνο, όμως στο τέλος θα τα καταφέρουν, γιατί έχουν ισχυρή δύναμη και στη Λευκωσία και στην Αθήνα. Τί θα γίνει, όμως, με το αγκάθι που λέγεται ελληνοκυπριακός λαός; Εδώ τα πλωματικά παιχνίδια. Την πάτησαν μια φορά, δεν πρόκειται να την πατήσουν δεύτερη. Αν το αγκάθι που τους ενοχλεί είναι ο Παπαδόπουλος, θα βρουν τρόπο να το βγάλουν και να το πετάξουν. Μπορεί να τους πάρει λίγο παραπάνω χρόνο, όμως στο τέλος θα τα καταφέρουν, γιατί έχουν ισχυρή δύναμη και στη Λευκωσία και στην Αθήνα. Τί θα γίνει, όμως, με το αγκάθι που λέγεται ελληνοκυπριακός λαός; Εδώ τα πλωματικά παιχνίδια. Την πάτησαν μια φορά, δεν πρόκειται να την πατήσουν δεύτερη. Και τέλος θα αρχίσουν τα διπλωματικά παιχνίδια. Την πάτησαν μια φορά, δεν πρόκειται να την πατήσουν δεύτερ

■ Πλιάτσικο

Δέκα εταιρίες που έχουν συνάψει συμβόλαια διεκοπήματα δολαρίων για την "ανοικοδόμηση" του Ιράκ έχουν πληρώσει πάνω από 300 εκατομμύρια δολάρια ποινές στην αμερικανική κυβέρνηση από το 2000, για απάτες, παροχή σκάρτων ανταλλακτικών για το στρατό, ψεύτικες προσφορές και περιβαλλοντικές καταστροφές, σύμφωνα με την αμερικανική εφημερίδα "The Seattle Times" (27/4). Μία μάλιστα απ' αυτές, η βρετανική AMEC, που τώρα κερδίζει πάνω από 780 εκατομμύρια δολάρια στο Ιράκ, καταδικάστηκε το 2002 για απάτη σε τρία ομοσπονδιακά κατασκευαστικά προγράμματα και αποκλείστηκε απ' την αμερικανική κυβέρνηση! Στις εταιρίες αυτές συμπεριλαμβάνονται και οι γνωστές Μπέχτελ και Χαλιμπάρτον (με τις γνωστές διασυνδέσεις με τον αντιπρόεδρο των ΗΠΑ, Ντικ Τσενί) που έχουν πληρώσει κι αυτές στο παρελθόν ποινικές ρήτρες για διάφορους λόγους.

Παρόλαυτά, οι εταιρίες αυτές θηραμίζουν απ' το πλιάτσικο που ονομάζεται "ανοικοδόμηση του Ιράκ". Οταν κάνουν τέτοιες απάτες μέσα στις ΗΠΑ, μπορεί να καταλάβει κανές τι θα γίνεται στο Ιράκ. Για να μη μιλήσουμε για τις περιβαλλοντικές καταστροφές. Εδώ δε σεβάστηκαν το περιβάλλον στις ΗΠΑ, θα το σεβαστούν στο Ιράκ;

Ψιλά γράφματα θα μας πείτε. Εδώ στο Ιράκ οι κατακτητές οργανώνουν γενοκτονία, στο περιβάλλον και στις απάτες θα σταθούμε; Εχουν όμως κι αυτά τη σημασία τους. Γιατί γκρεμίζουν το μύθο ότι οι δυτικές εταιρίες έρχονται προς όφελος του ιρακινού λαού. Την κονόμα τους κοιτάζουν και το πλιάτσικο που είναι πολύ πιο βάρβαρο στο Ιράκ παρά σε κάποια δυτικοευρωπαϊκή χώρα.

Τα πρόγματα όμως δεν είναι και τόσο ρόδινα γ' αυτές. Η ιρακινή αντίσταση, βλέπετε, αποτελεί σοβαρό εμπόδιο στο φαγοπότι. Εποι, η Siemens που κατασκεύαζε ένα σταθμό παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στο Κιρκούκ (στο βορρά) και το δίκτυο κινητών τηλεφώνων του βορείου Ιράκ, δήλωσε την προηγούμενη βδομάδα (22/4) δραματική μείωση του υπαλληλικού της προσωπικού, για λόγους ασφαλείας φυσικά. Τα ίδια προβλήματα αντιμετωπίζει και η General Electric, ανώτατο στελέχος της οποίας μιλήσε στους «New York Times» για τις καθυστερήσεις στην ολοκλήρωση των ηλεκτρικών σταθμών που κατασκεύαζε η εταιρία, που φτάνουν και τους τρεις μήνες. Και έπειται συνέχεια...

■ Περού

Οταν η λαϊκή οργή ξεχειλίζει...

Aστυνομική δύναμη A220 αντρών χρειάστηκε να στελει η κυβέρνηση του Περού στη νοτιοανατολική πόλη των Ανδεων Ιλάβε, κοντά στη λίμνη Τιτικάκα, για να λύσουν την πολιορκία του κτιρίου της αστυνομίας και να διαπραγματευτούν την απελευθέρωση των ομήρων, τουλάχιστον 3 δημοτικών συμβούλων που είχαν συλληφθεί από τους κατοίκους της πόλης μαζί με το δήμαρχο, ο οποίος λιντσαρίστηκε και βρέθηκε νεκρός κάτω από μια γέφυρα.

Οι διαδηλώσεις των κατοίκων της πόλης και πολλών Ινδιάνων Αιμάρα από τα γύρω χωριά ζεκίνησαν στις αρχές Απριλίου και συνεχίζονται για περισσότερο από τρεις βδομάδες με αίτημα την παραίτηση του δημάρχου, που ανέτιζε στην κυβέρνηση την περισσότερη από την απελευθέρωση των ομήρων.

Παρόλα αυτά, η κυβέρνηση κώφευε και δια στόματος των αρμόδιων για τις εκλογές

τικών κονδυλίων που προρίζονταν για την πόλη. Κατά τη διάρκεια των κινητοποιήσεων έκλεισαν τα σχολεία, πολλές δημόσιες υπηρεσίες και οι δυο γέφυρες που ενώνουν το Περού με τη Βολιβία, με σοβαρές επιπτώσεις στην οικονομική δραστηριότητα, αφού μέσω αυτών γίνεται μεγάλο μέρος του εμπορίου ανάμεσα στις δύο χώρες.

Παρόλα αυτά, η κυβέρνηση κώφευε και δια στόματος των αρμόδιων για τις εκλογές

του υπουργείου Εσωτερικών διεμήνυσε στους κατοίκους της πόλης Ιλάβε ότι δεν μπορούν να επιβάλουν την παραίτηση του διεφθαρμένου δημάρχου αλλά μόνο τη διεξαγωγή νέων εκλογών.

Η οργή ξεχειλίσει και την περασμένη Δευτέρα 26 Απριλη χιλιάδες εξαγριωμέ-

καν μέσα και ζητούσαν απεγνωσμένα βοήθεια από την κυβέρνηση.

Η δύναμη των 220 αντρών που έσπευσε σε βοήθεια δεν τόλμησε να χρησιμοποιήσει βία, γιατί, σύμφωνα με σχετικό ρεπορτάζ (28/4) του BBC, στους δρόμους βρίσκονταν 10.000 περίπου διαδηλωτές (η πόλη έχει 16.000 πληθυσμό) και υπήρχε κίνδυνος να επιδεινωθεί η κατάσταση.

Οστόσο, ο υπουργός Εσωτερικών του Περού προειδοποίησε ότι είναι εύκολο να ξεπάσσει νέο κύμα κινητοποίησεων. Όχι μόνο στο Περού, αλλά σ' ολόληρη τη Λατινική Αμερική υπάρχει μεγάλη κοινωνική ένταση και λαϊκή δυσφορία απέναντι στις κυβερνήσεις, που οφελεται όχι μόνο στην εκτεταμένη διαφθορά αλλά και στη σκληρή αντιλαϊκή πολιτική που εφαρμόζουν καθ' υπαγόρευση των ΗΠΑ και του Διεθνούς Νομιμοτικού Ταμείου.

■ Παλαιστίνη

Επιθέσεις εξαπολύει η Αντίσταση

Mπαράζ επιθέσεων μαζί τις πολαιοστινιακές αντιστασιακές οργανώσεις σημειώθηκε τη βδομάδα που πέρασε. Την περασμένη Κυριακή, τρεις ισραηλινοί στρατιώτες τραυματίστηκαν σοβαρά από ρουκέτα τύπου Κασάμ κοντά στον εβραϊκό εποικισμό Νετσαρίμ νότια της πόλης της Γάζας.

Τρεις μέρες μετά, την Τετάρτη, το στρατιωτικό σκέλος της Χαμάς ανέλαβε την ευθύνη για επίθεση αυτοκτονίας εναντίον επιθετικού τζιπ, από την οποία τραυματίστηκαν τέσσερις ισραηλινοί στρατιώτες, ο ένας εκ των οποίων σοβαρά. Η επίθεση έγινε πλάι σε εβραϊκό εποικισμό της Λωρίδας της Γάζας.

Οι Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ-Ακσά, που πρόσκεινται στη Φατάχ, χτύπησαν ένα άλλο τζιπ την προηγούμενη μέρα, ενώ το στρατιωτικό σκέλος του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης έπληξε με πύραυλο εβραϊκό εποικισμό στη Λωρίδα της Γάζας.

Οσοι νόμισαν ότι οι δολοφονίες θα εξαφανίσουν την παλαιστινιακή αντίσταση, που βαριάζεται "τρομοκρατία", διαφεύστηκαν για μια ακόμα φορά.

Τα γυρίζουν τώρα οι

«Ελπίζω ότι θα καταλάβουν ότι για να οργανωθεί και να προχωρήσει η κυβέρνησή τους -για να είναι αποτελεσματική- κάτι απ' την κυριαρχία θα τρέπει να επιστραφεί πίσω...Είναι κυριαρχία αλλά κάτι απ' αυτή την κυριαρχία θα μας επιτρέψουν να το ασκήσουμε εμείς για λογαριασμό τους και με την άδειά τους...Με την κατανόηση ότι χρειάζονται βοήθεια και ότι είμαστε εμείς που θα δώσουμε αυτή τη βοήθεια, θα τρέπει να είμαστε ικανοί να δράσουμε ελεύθερα, πράγμα που κατά κάποιο τρόπο παραβιάζει αυτό που κάποιος θα ονόμαζε πλήρη κυριαρχία».

Ομως, οι δηλώσεις Πάουελ ήταν κατά κάποιο τρόπο αναμενόμενες μετά την αποχώρηση του στρατού της Ισπανίας απ' το Ιράκ. Κι αυτό γιατί η ισπανική κυβέρνηση εξηγάντωνται τη στάση της, αποκάλυψε την αποτυχία του παζαριού μεταξύ Ευρωπαίων και Αμερικανών στον ΟΗΕ, δηλώνοντας ότι δεν τεριμένει να επιτευχθεί κάποια συμφωνία για αναβαθμισμένο ρόλο του ΟΗΕ στη χώρα.

Κόλιν Πάουελ, σε συνέντευξη στο Ρόιτερς 27/4/04.

Με περισσότερη... ευγένεια ο υπουργός Εξωτερικών της χώρας των κατακτητών του Ιράκ ζητάει την "άδεια" απ' την μεταβατική κυβέρνηση που θα προκύψει, όχι φυσικά από ελεύθερες εκλογές, αλλά από κάποια ελεγχόμενα από την ιρακινή αντίσταση, πράγμα που κατά κάποιο τρόπο παραβιάζει αυτό που κάποιος θα ονόμαζε πλήρη κυριαρχία».

Φυσικά, ελόχιστοι πίστευαν ότι οι Αμερικανοί σχεδίαζαν να δώσουν "πλήρη κυριαρχία" σε ιρακινή κυβέρνηση που θα έφτανε τα 130.000 Αμερικανούς στρατιώτες επ' αριθμού στη χώρα και στήνοντας τη μετώπη της ιρακινής σημαίας που θα της δώσει, για το καλό της φυσικά! Εσείς τί λέτε θα... δεχτεί η νέα "ιρακινή κυβέρνηση" να το κάνει;

Σε τέτοιο σημείο γελοιούτητας έχουν φτάσει οι Αμερικά-

διαταγές του Τζον Νεγκρεπόντε (του νέου πρεσβευτή των ΗΠΑ στο Ιράκ). Ομως τώρα τα πράγματα γίνονται ακόμα πιο ξεκάθαρα. Τι σούς "κυβέρνηση" θα είναι αυτή που θα σχηματιστεί - αν τελικά σχηματιστεί - μετά τις 30 Ιούνη στο Ιράκ; Μπορεί να έχει τελικά καμία ουσιαστική διαφορά απ' το ιρακινό "Κυβέρνητικό" Συμβούλιο που ηδή υπάρχει στη χώρα;

Φυσικά και όχι. Περισσότερο για εσωτερική κατανάλωση στην προεκλογική εκστρατεία του Μπους θα χρησιμεύσει αυτή η "κυβέρνηση" παρά για οτιδήποτε άλλο. Γ' αυτό και πολλοί δυντικοί αναλυτές φοβούνται ότι και η νέα "ιρακινή κυβέρνηση" θα αντιμετωπιστεί με τον ίδιο τρόπο απ' τον ιρακινό λαό: σαν μια κυβέρνηση Κουίσλινγκ.

Εκρηκτ

Μαίνεται ο πόλεμος στο Ιράκ

Σφυροκοπούν τη Φαλούτζα - Ηφαίστειο η Νατζάφ - Συνεχίζεται η αντίσταση σε όλο το Ιράκ

Σε πλήρη εξέλιξη βρίσκεται ο πόλεμος στο Ιράκ. Σύμφωνα με τη βρετανική εφημερίδα Independent (28/4), οι νεκροί Ιρακινοί ονέρχονται ήδη στους 1200 από τις αρχές του μήνα, ενώ από την πλευρά των Αμερικάνων τα επίσημα στοιχεία μιλούν για 115 νεκρούς.

Οι Αμερικάνοι εξαπολύουν σειρά επιθέσεων με επίκεντρο τη Φαλούτζα και τη Νατζάφ. Δύο από τις μεγαλύτερες πόλεις της χώρας, που πολιορκούνται από τις 5 Απριλίου από τις αμερικανικές δυνάμεις και μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ) συνεχίζουν την αντίσταση. Η συμφωνία στην οποία κατέληξαν οι σχολάρχες της Φαλούτζα με τους Αμερικάνους για παράδοση των όπλων και κοινές περιπολίες κατέρρευσε πριν καλά-καλά εφαρμοστεί. Παράδοση όπλων δεν έγινε ποτέ. Αντίθετα, οι συγκρούσεις κλιμακώθηκαν, με τους Αμερικάνους να εξαπολύουν ολονύκτιους αεροπορικούς βομβαρδισμούς αλλά και επιθέσεις από το έδαφος με τανκς την περασμένη Τρίτη 27/4, μία μέρα μετά την κλιμάκωση των συγκρούσεων στην πόλη, που είχε σαν αποτέλεσμα το θάνατο ενός αμερικάνου στρατιώτη και τον τραυματισμό άλλων 10 πεζοναυτών, μετά από επίθεση πάνω από 100 ενόπλων εναντίον αμερικανικής περιπόλου (Al Jazeera 26/4) και την κατάρριψη ενός Απάστολη από τους αντάρτες. Κάτιοκος της πόλης δήλωνε: «Μπορώ να ακούσω

περισσότερες από 10 εκρήξεις το λεπτό. Η γη σείεται κάτω από τα πόδια μου. Οι εκρήξεις κάνουν τη νύχτα μέρα» (Al Jazeera, αναμετάδοση από το Ρότερντερ, 27/4).

Από την αεροπορική επίθεση καταστράφηκαν ολοσχερώς τουλάχιστον 10 σπίτια ενώ δεκάδες υπέστησαν σοβαρές καταστροφές. Θύματα δεν καταμετρήθηκαν. Ταυτόχρονα, σφοδρές συγκρούσεις σημειώθηκαν στον σδημοδρομικό σταθμό της πόλης μεταξύ ανταρτών και αμερικάνων στρατιωτών.

Την ίδια στιγμή, η Νατζάφ εξακολουθεί να παραμένει αποκλεισμένη. Οι ισπανοί στρατιώτες αποχώρησαν, αλλά οι Αμερικάνοι δηλώνουν ότι

έξω από την πόλη. Πώς όμως θα αποφύγουν ένα ολοκαύτωμα τη στιγμή που σύμφωνα με τον αμερικανό διοικητή, Πολ Μπρέμερ, η κατάσταση είναι ιδιαίτερα έκρυθμη στην πόλη και οι αντάρτες έχουν συγκεντρώσει όπλα και πυρομαχικά σε τζαφιά, ιερούς τόπους και σχολεία; Οι "χειρουργικές" επεμβάσεις των Αμερικάνων περιγράφονται από τους κατοίκους της πόλης ως εξής: «Οι αμερικανικές δυνάμεις χρησιμοποιούν όλα τα είδη των όπλων ενάντια μας, συμπεριλαμβανομένων και των βομβών διασποράς, σε μια προσπάθεια να τρομοκρατήσουν τους αντιστασιακούς μαχητές και να αναγκάσουν τους πολίτες να συνεργαστούν με την

περισσότερες απεκτάσεις επεκτάθηκαν και στη γειτονική Κούφα που ελέγχεται από τους μαχητές του Σαντρ.

Παράλληλα με τα πολεμικά μέτωπα σε Φαλούτζα και Νατζάφ, πληθώρα επιθέσεων οναρέρεται σε διάφορες περιοχές της χώρας. Επιθέσεις με ρουκέτες και παγιδευμένα αυτοκίνητα έγιναν στο Κίρκού, τη Βαγδάτη, τη Μοσούλη, τη Μπακούμπα και αλλού. Την περασμένη Κυριακή 25 Απρίλη, πραγματοποιήθηκε μάλιστα και η πρώτη επίθεση αυτοκτονίας με τρία πλοιάρια που ανατινάχτηκαν στον τερματικό σταθμό φόρτωσης πετρελαίου στη Θάλασσα, στη Βασόρα, από τον οποίο εξάγεται το 85% του ιρακινού αργού πετρελαίου. Αποτέλεσμα ήταν να προκληθούν μερικές καταστροφές που ανάγκασαν το κλείσιμο του σταθμού για δύο

μέρες τουλάχιστον.

Οι Αμερικάνοι συμπεριφέρονται όπως ακριβώς οι Σιωνιστές στην Παλαιστίνη. Οι βομβαρδισμοί και οι επιθέσεις δεν αφορούν μόνο θύλακες των ανταρτών, όπως ισχυρίζονται οι κατακτητές, αλλά γίνονται αδιάκριτα. Γ' αυτό και τα περισσότερα θύματα προέρχονται από τον άμαχο πληθυσμό. Κάνοντας ακόμα κι έναν από τους πιο ένθερμους υποστηριχτές της κατοχής, τον Κούρδο ηγέτη Μασούντ Μπαρζάνι, να δηλώσει σε συνέντευξή του στο Λασσίτεντ Πρες (27/4), ότι αν ήταν στο χέρι του δεν θα είχε κάνει το λάθος να αφήσει ένα στρατό απελευθέρωσης να μετατραπεί σε στρατό κατοχής, αφήνοντας ξεκάθαρα υπονοούμενα για τους "απελευθερωτές" του Ιράκ.

■ Αποχώρησαν από τη Φαλούτζα

Η ειδηση μας ήρθε Πέμπτη μεσημέρι. Οι Αμερικάνοι ανακοίνωσαν για μια ακόμα φορά ότι λύνουν την πολιορκία της Φαλούτζα και αποχωρούν από τα περήφρα της πόλης, παραχωρώντας τη θέση τους σε δυνάμεις του «ιρακινού στρατού». Φυσικά, δεν το συζητάμε ότι αυτοί οι δωσιλογοί είναι παχινιδάκι για τις δυνάμεις των ανταρτών που ελέγχουν οπόλυτα την πόλη.

Σημασία έχει ότι οι εισβολείς αναγκάστηκαν για δεύτερη φορά μέσα σε λίγες μέρες να βάλουν την ουρά κάτω από τα σκέλια, αφού πρώτα ιστοπέδωσαν ολόκληρες περιοχές της πόλης και δολοφόνησαν γυναικόπαιδα με τις δάνανδρες από αέρος επιχειρήσεις τους.

Θα εξαπολύσουν επιθέσεις μακριά από τα ιερά τεμένη της πόλης για να μην εξαγρίωσουν τους Σύιτες και θα επιχειρήσουν να παρασύρουν τους μαχητές

κατοχή. Πρόκειται για μια συλλογική τιμωρία» (Αλ-Τζαζίρα, 27/4). Στις επιχειρήσεις οι Αμερικάνοι καμαρώνουν ότι σκότωσαν τουλάχιστον 64 μαχητές,

αξίζει όμως να δώσουμε το λόγο στους ανταποκριτές της βρετανικής εφημερίδας "Ιντιπέντεντ" στη Βαγδάτη, από το σχετικό ρεπορτάριο (28/4) των οποίων παραθέτουμε μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα.

"Για πολλούς Ιρακινούς αυτό ήταν η ύστατη προσβολή. Ξανά και ξανά εξέφραζαν ότι την οργή τους για το ανοσούργημα του διορισμένου από τις ΗΠΑ Κυβερνητικού Συμβουλίου να καταγράψει σε μια νύχτα την πολιά τη σημαία, η οποία θεωρείται από τους περισσότερους Ιρακινούς σύμβολο τους ένθους τους, και να προτιμήσουν μια άλλη.

"Ποιος έδωσε το δικαίωμα σ' αυτούς τους ανθρώπους να πετάξουν τη σημαία μας, να αλλάξουν το σύμβολο του Ιράκ;" αναρωτιόταν ο Σαλάχ, ένας εργολάβος οικοδομών με μετριοπαθείς πολιτικές απόψεις. "Αυτό με έχει εξοργίσει

αποδειχτεί εξαιρετικά επιτυχημένο στην εξάπλωση της αντίστασης στην κατοχή.

Γίνεται όλο και πιο πιθανό οι Σύμμαχοι να μην έχουν κάποια νόμιμη ιρακινή αρχή, στην οποία να μπορούν να μεταβιβάσουν την εξουσία στις 30 Ιουνίου, όπως έχει υποσχεθεί ο πρόεδρος Τζορτζ Μπους....

Ενας άλλος λόγος που προκαλεί τη λαϊκή οργή είναι ότι πολλοί ιρακινοί είναι πεισμένοι ότι η νέα σημαία αναγεννήσεις στην Ιράκ και της Καρμπάλα. Και ότι την προτούριγο της Ιράκ ήταν η σημαία κάτιοκη δημόσιας αιχδήλωση της λαϊκής οργής....

Ηδη οι αντιαμερικάνοι αντάρτες ισιθετούν την παλιά σημαία ως σημαία του αγώνα τους, δένοντάς την στα φορητά τους και στερεώνοντας την στο έδαφος που έχουν τις θέσεις τους. Αυτό το μείγμα εθνικισμού και θρησκείας έχει

καθώς τα ζόρια των Αμερικάνων μεγαλώνουν από μέρα σε μέρα στο Ιράκ και η αποχώρηση των 1300 ισπανών στρατιωτών έχει ήδη ολοκληρωθεί, οι πιέσεις του Λευκού Οίκου στην κυβέρνηση Μπλερ για αποστολή βρετανικών ενισχύσεων αυξάνονται.

Όπως αποκάλυψε η βρετανική εφημερίδα "Ιντιπέντεντ" την περασμένη βδομάδα, το βρετανικό στρατιωτικό επιπτελείο έχει επεξεργαστεί σχέδιο αποστολής επιπλέον στρατιωτικής δύναμης 1700 αντρών για "την αντιμετώπιση της αυξανόμενης βίας". Αποκάλυψε ακόμη ότι ο Λευκός Οίκος ζήτησε από τη βρετανική κυβέρνηση να προσφέρει ένα νέο επιπτελείο για να αντικαταστήσει την ισπανική δύναμη γύρω από τη Νατζάφ και ότι πιέζει να αναπτυχθούν βρετανικές δυνάμεις στη Βαγδάτη και σε άλλα καυτά μέτωπα του Ιράκ, με στόχο, εκτός των άλλων, να δώσει διεθνή χαροκτήρα στις αμερικανικές επιχειρήσεις στο αντόπτακτο σουνιτικό τρίγωνο. Ο βρετανός υποστράτηγος Τζον Μαϊκλ πρόκειται να αναλάβει το πόστο του αναπληρωτή διοικητή των Συμμορικών Δυνάμεων στο Ιράκ ύστερα από τη "μεταβίβαση" της πολιτικής εξουσίας σε μεταβοτική κυβέρνηση στις 30 Ιουνίου, συνεπώς, υποστηρίζει ο Λευκός Οίκος, η Βρετανία πρέπει να είναι η πρώτη που ξεκινά την επιχείρηση της αντίστασης στην κατοχή.

Φυσικά η κυβέρνηση Μπλερ δε χρειάζεται τέτοια προσχήματα για να κάνει αποδεκτές τις αμερικανικές απαιτήσεις. Επί της ουσίας δεν μπορεί να έχει αντιρρήσει, γιατί έρει ότι ο συνεταιρισμός με τους Αμερικάνους δεν μπορεί να είναι ετεροβαρής. Τα πράγματα στο Ιράκ δεν πάνε όπως τα έχουν σχεδιαστεί από την κατοχή των Συμμορικών Δυνάμεων στην κατοχή της Καρμπάλα. Οι ανταρτές προσταθούνται από την κατοβάλλει το δικό της μερίδιο, αν τη λευεταία θέλει να διατηρήσει το ρόλο που ανέλαβε και να διεκδικήσει το αντίστοιχο μερίδιο της Ιρακινής πίτας. Ομως δε

Πρωτομαγιά στη Φαλούτζα

Πρωτομαγιά σήμερα και ουδείς στη Δύση αισθάνεται χαρούμενος και αισιόδοξος. Πέρα, βέβαια, από τις ξεπουλημένες γραφειοκρατικές πηγέσιες των συνδικάτων, που έχουν καταφέρει να μετατρέψουν την Πρωτομαγιά από μέρα σύμβολο του αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση σε δική τους μέρα. Σε μέρα γιορτασμού της κυριαρχίας τους στο εργατικό κίνημα.

Η εργατική τάξη όλο και λιγότερο συμμετέχει στις φιέστες τους. Το όραμα της κοινωνικής απελευθέρωσης, αυτό που φλόγιζε τις καρδιές και ατσάλωνε τα κορμιά σε κάποιες όχι και τόσο μακρινές εποχές, μοιάζει ξεθωριασμένο, θολό, ανίκανο να εμπνεύσει και να κινητοποιήσει. Είναι και εκείνοι οι λεκέδες του «υπαρκτού» που δίνουν άλλοθι σε αδρανειακές καταστάσεις, στην απομόνωση στο απάγγιο του «εγώ». Οι «χροσμοί» των πολιτικών μαντείων εμφανίζονται δυσσίωνοι για το «εμείς». Για το πραγματικό «εμείς» που θα τα διεκδικήσει «όλα», τον κόσμο ολόκληρο, και όχι για εκείνο το μίζερο «εμείς» της ψιλοβόλεψης και της επαιτείας για λίγα ψίχουλα από το τραπέζι των αφεντάδων της Γης.

Κι όμως, εκεί στη Φαλούτζα, τη Νατζάφ, τη Βαγδάτη, αλλά και λίγο πιο κοντά, στη Γάζα, τη Τζενίν, τη Ραμάλα, το «εμείς» γίνεται πράξη καθημερινά. Οχι σαν πρόστυχο σύνθημα στα στόματα ελεειών δημαργών, αλλά σαν καθημερινό πράξη δεκάδων χιλιάδων ανθρώπων, που στέκονται καθημερινά μπροστά σε μια ζυγαριά και βάζουν από τη μια τη λευτεριά τους και από την άλλη την ίδια τους τη ζωή. Και κάθε μέρα η ζυγαριά γέρνει προς τη μεριά της λευτεριάς κι αυτοί «υποτάσσονται» στο ζύγισμα και πάίρνουν και πάλι το δρόμο του αγώνα.

Πόσο θα απασχολήσει τις κολαρισμένες πρωτομαγιάτικες φιέστες της Δύσης αυτό το καθημερινό ζύγισμα των κολασμένων της Ανατολής: Δυστυχώς καθόλου. Το πολύ-πολύ να υπάρξει στα ψηφίσματα, αυτά που κανένας δεν τ' ακούει και εκδίδονται απλά για να παραδοθούν τελετουργικά στους εκπροσώπους των θεσμών, μια μικρή αναφορά στην ειρήνη. Μια αναφορά που -εκ των πραγμάτων και πέρα από προθέσεις- εξισώνει θύτες και θύματα, εισβολείς και αντιστεκόμενους, ιμπεριαλιστές και φτωχολογιά.

Κι όμως, αυτός ο αγώνας θα έπρεπε να δίνει τον τόνο στις Πρωτομαγιές μας. Θα έπρεπε να φλογίζει τις καρδιές μας και να μας τυλίγει μ' έναν αέρα αισιοδοξίας. Κι ας μην είναι εργατικά τα αιτήματα της Φαλούτζα και της Γάζας. Είναι δικός μας αυτός ο αγώνας. Γιατί είναι αγώνας ενάντια στην πιο βάρβαρη έκφραση του σύγχρονου καπιταλισμού, τον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο για την κατάκτηση αγορών και σφαιρών επιρροής. Γιατί η νίκη των κολασμένων της Ανατολής θα αδυνατίσει και το δικό μας εχθρό, που είναι ο ίδιος με τους εισβολής.

«Ο δικός μας πόλεμος γίνεται εδώ» φωνάζουμε στις διαδιλλώσεις. Ας το κάνουμε πράξη, αν θέλουμε να λεγόμαστε συνεχιστές του μεγάλου κινήματος της κοινωνικής απελευθέρωσης.

«ΤΡΕΛΟ ΓΚΑΖΑΚΙ Ε; ΟΡΓΑΝΩ ΠΑΡΕ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΝΑ ΒΡΕΙ ΕΝΑ ΜΑΡΤΥΡΑ ΝΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΙ ΤΟΝ ΣΕΡΙΦΗ

BY
KONTRA
29/4/04

■ Γιατί σιωπούν;

Οι Ευρωπαίοι επιμένουν ότι είχαν διαβεβαίωσει πως η ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ θα συνοδευόταν από αποδοχή της επίλυσης του Κυπριακού με βάση την πρωτοβουλία του Κόφι Ανάν. Ο Παπαδόπουλος επιμένει ότι ο ίδιος δεν έδωσε καμιά διαβεβαίωση, δεν ανέλαβε καμιά δέσμευση. Στον τύπο κυκλοφορούν πληροφορίες ότι τη δέσμευση ανέλαβαν στο Ελσίνκι οι Σημίτης και Κληρίδης. Ενώ, όμως, τα ερωτήματα τους τίθενται δημόσια, και οι δύο σωπάνουν και κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν. Δεν είναι αυτή η σιωπή πιο εύγλωτη από μια ντουζίνα δηλώσεις;

■ Ο πιο προκλητικός

Τον τίτλο του πιο προκλητικού ηγέτη του αστικού κόσμου σε Ελλάδα και Κύπρο κέρδισε επάξια ο γενικός γραμματέας του ΑΚΕΛ Δ. Χριστόφιας. Αγνοώντας τη δέληση του λαού, που καταγράφηκε στο εντυπωσιακό 76% υπέρ του «όχι», εμφανίστηκε το ίδιο το βράδυ του δημοψηφίσματος για να δηλώσει πως πρέπει άμεσα να ξεκινήσουν οι διαδικασίες για ένα καινούργιο δημοψήφισμα που πρέπει να οδηγηθεί στην υιοδέτηση του σχεδίου Ανάν. Δεν έδεσε καν ως προϋπόθεση, έτσι για τα μάτια βρει αδερφέ, την υιοδέτηση κάποιων αλλαγών από τον γενικό γραμματέα του ΟΗΕ. Ετοιμώνεται να σημάνει να ψηφιστεί το σχέδιο, με τη συνοδεία κάποιων «εγγυήσεων» από το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, που θα χρησιμοποιηθούν σαν στάχτη στα μάτια του Κυπριακού λαού.

■ Οι πιο γελοίοι

Αν ο Χριστόφιας ήταν ο πιο προκλητικός, οι πιο γελοίοι ήταν εκείνοι που έβγαιναν στα κανάλια και δήλωναν ότι οι δύο κοινότητες ψήφισαν «σοφά» έτσι όπως ψήφισαν, «ναι» οι Τουρκοκύπριοι και «όχι» οι Ελληνοκύπριοι. Κι άρχιζαν να κάνουν κάτι αναλύσεις (μετά συγχωρήσεως) του κώλου, για τα μηνύματα που κάθε κοινότητα ήθελε να στείλει. Αναλύσεις που κονταροχτυπίζονταν με τα ίδια τα ποιοτικά στοιχεία των exit polls, που έδειχναν τάσεις διαμετρικά αντίθετες στην ελληνική και την τουρκική πλευρά, αλλά και τάσεις αντίθετες μέσα στις πλειοψηφίες της κάθε πλευράς. Μπορεί μερικοί θεσμολάγονοι να

δέλουν να πείσουν τους λαούς ότι οι ψηφοφορίες της αστικής δημοκρατίας είναι το αποκορύφωμα της πολιτικής ισότητας, ας μη παίζουν όμως και με τη νοημοσύνη μας μιλώντας για «σοφές» ψηφοφορίες, λέτος και οι ψηφοφόροι κάθησαν κάτω και συνεννοήθηκαν πώς θα ψηφίσουν.

■ Κηλίδες

Στηλιπτεύει, κατά πως το συνηθίζει, «ορισμένους προσδευτικούς» ο Γιάννης Τριάντης, από τη στήλη του στην «Ελευθεροτυπία». Τους κατηγορεί ότι «διαβάζουν μονομερώς την Ιστορία, εστιάζοντας σε υπαρκτές κηλίδες του Ελληνισμού». Η κριτική προφανώς δεν μας αφορά, όχι τόσο γιατί ο κ. Τριάντης δεν μας κάνει γιατί ο κ. Τριάντης δεν μας αφορά, όχι τόσο γιατί να ασχολείται μαζί μας όσο γιατί ουδείς μπορεί να μας κατηγορήσει για μονομερή ανάγνωση της Ιστορίας. Θα δέλαμε, όμως, να ρωτήσουμε τον κ. Τριάντη να μας πει ποιες ακριβώς χαρακτηρίζει «κηλίδες του Ελληνισμού». Μήπως εννοεί τις σφαγές των Τουρκοκύπριων στην Κάρφινο, τους Αγίους Θεοδώρους και αλλού; Γιατί, όμως, δεν μιλάει συγκεκριμένα, αλλά γενικολογεί περί κηλίδων; Μήπως για να μην πληροφορηθεί ο «μέσος Ελληνας» τί ακριβώς έχουν κάνει οι «δικοί μας» ενάντια στην τουρκοκυπριακή φτωχολογία; Και δεν είναι άραγε αυτό η πιο καραμπινάτη περίπτωση μονομερούς ανάγνωσης της Ιστορίας;

στιχο. Της άλλαξαν τα φώτα. Την τράβηξαν από δω, τη μάζεψαν από κει, την έφεραν τελικά στα μέτρα τους. Οι Τουρκοκύπριοι -είπαν- ψήφισαν για να ξεφορτωθούν τον Ντεντάτας και την Αγκυρα. Ναι, ρε παιδιά, αλλά η Αγκυρα ήταν φανατικά υπέρ του σχεδίου Ανάν. Ο Ερντογάν χτυπήθηκε ανοιχτά με τον Ντεντάτας και οι στρατηγοί έκαναν πλάτες στον Ερντογάν. Κάπου μπάζει η ανάλυσή σας. Και δια μάζει, όσο φοράτε τα γυαλιά της εδνικιστι-

τικής της Αγκυρας. Ο Ερντογάν χτυπήθηκε ανοιχτά με τον Ντεντάτας και οι στρατηγοί έκαναν πλάτες στον Ερντογάν. Κάπου μπάζει η ανάλυσή σας. Και δια μάζει, όσο φοράτε τα γυαλιά της εδνικιστικής της Αγκυρας. Οι Αμερικανοί έλυσαν την πολιορκία της Φαλούτζα παρουσιάσαν μια συμφωνία που είχαν κάνει με μουλάδες της πόλης, σύμφωνα με την οποία ο έλεγχος δια παραδίδοταν στην δωσιλογική ιρακινή αστυνομία, ενώ οι ομάδες της αντίστασης δια παρέδιδαν τον οπλισμό τους. Την είχαν ανάγκη οι Αμερικανοί αυτή τη συμφωνία, για να αποκαταστήσουν κάπως το τρωδέν κύρος τους και να δείξουν ότι βγήκαν νικητές από αυτή τη μάχη.

Τί απέδειξαν, όμως, οι εξελίξεις; Οι ομάδες της αντίστασης όχι μόνο δεν παρέδωσαν τον οπλισμό, αλλά εξακολούθησαν να κάνουν περιπολίες και να ελέγχουν ολόκληρες περιοχές της πόλης. Κι ακόμη, ότι αρκετοί είναι οι μουλάδες που ενδιαρρύνουν τους νέους να πάρουν τα όπλα ενάντια στον κατακτητή. Γ' αυτό και οι Αμερικανοί συγκεντρώνουν δυνάμεις και μελετούν νέα επίθεση στην ηρωική πόλη.

Η εξέγερση της Φαλούτζα δεν ήταν ένα στιγμιότερο που ξεφύσκωσε στην πρώτη επίθεση των κατακτητών, αλλά μια τυπική εδήλωση του παλαιάκου αντιστασιακού κινήματος που αναπτύσσεται σε ολόκληρο το Ιράκ. Και οι ελπίδες των κατακτητών, ότι μέσω των συνεργατών τους δια πορέσουν να πετύχουν ότι δεν πετύχαινουν με τη δύναμη των όπλων αποδεικνύονται φρούδες.

κής μωρόπιας. Θα μπορούσατε τουλάχιστον να δείτε λίγο πιο αντικειμενικά τα πράγματα και να διαπιστώσετε ότι οι Τουρκοκύπριοι έχουν απημδίσει από τη φτώχεια και έπεισαν δύματα της προπαγάνδας που τους έλεγε ότι στην ΕΕ η τύχη τους δα είναι καλύτερη. Δεν συμφέρει όμως αυτή η ανάλυση, γιατί γεννά συνειρμούς και για την ψήφο της αποδώ πλευράς.

■ Ψιλό γαζί

Ποια είναι τελικά η δέση της κυβέρνησης για το πρόβλημα των συμβασιούχων; Προεκλογικά υποσχέθηκε ότι θα μονιμοποιήσει 250.000 άτομα και μάζευε ψήφους με τη σέσουλα. Ο Καραμανλής υποσχέθηκε το ίδιο στις προγραμματικές δηλώσεις. Λίγες μέρες μετά, ο Παυλόπουλος «ανακάλυψε» συνταγματικό κώλυμα και μίλησε για μοριοδότηση. Τώρα μιλάει για ρύθμιση μονιμοποίησης. Τις λεπτομέρειες διαβάστε στο σχετικό άρθρο. Εδώ απλά επισημαίνουμε ότι η κυβέρνηση δουλεύει ψιλό γαζί τόσο κόσμο και προσπαθεί να κερδίσει πολιτικό χρόνο. Να βγουν οι ευρωεκλογές και μετά τους λέμε το πικρό μαντάτο.

■ Ιμπεριαλιστές

Είδατε ομοφωνία των ιταλικών πολιτικών κομμάτων; Από τον Μπερλουσκόνι, τον Φίνι και τον Μπόσι, μέχρι τον Ντι Πιέτρο, τον Οκέτο και τον Ρουτέλι, όλοι δήλωσαν ότι δεν κάνουν καμία διαπραγμάτευση με τρομοκράτες. Ο λόγος για το τελεσίγραφο της ιρακινής «Πράσινης Ταξιαρχίας» που ζήτησε να οργανωθεί μια μεγάλη διαδήλωση που θα απαιτήσει την επιστροφή των ιταλικών στρατευμάτων από το Ιράκ, για να μην εκτελέσει και να απελευθερώσει τους τρεις Ιταλούς ομήρους που κρατάει.

Αυτό δα πει ιμπεριαλιστική πολιτική. Μπορεί μεταξύ τους να βγάζουν τα μάτια τους, μπορεί κάποιοι απ' αυτούς να ήταν αντίθετοι στη συμμετοχή της Ιταλίας στον πόλεμο του Ιράκ, όμως απέναντι στον «τρομοκράτη» εχδρό είναι ενωμένοι. Για το συμφέρον της μιας και αδιαίρετης ιμπεριαλιστικής Ιταλίας. Ας ελπίσουμε ότι την απάντηση δα την πάρουν από πολιτικές δυνάμεις που δεν παίζουν στο κυρίαρχο σκηνικό και που μπορούν να κατανοήσουν πόσο δίκιο έχουν οι ιρακινοί αντάρτες. Ας ελπίσουμε ότι δα δούμε στη Ρώμη μια μεγάλη φιλειρηνική διαδήλωση, που τώρα δα έχει διπλό νόημα. Δεν δα εκφράζει μόνο την αντίθεσή της στους κατακτητές αλλά και την αλληλεγγύη της σε εκείνους που μάχονται για να τους πετάξουν έξω από τη χώρα τους.

■ Απλώς πόθος

Αντιγράφουμε από τη «Wall Street Journal»: «Ανεξαρτήτως των λόγων της χρονικής επιλογής για τη μεγαλύτερη διεύρυνση που έχει γίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τουλάχιστον η φετινή Πρωτομαγιά δε δα μείνει στη μνήμη των πολιτών για τις συνήδεις εκδηλώσεις των απανταχού εργατών και για την εργατική αλληλεγγύη. Αντιδέτως, η 1η Μάη 2004 δα σηματοδοτήσει την τελική νίκη της δημοκρατίας και της ελεύθερης αγοράς έναντι του κομμουνισμού, καθώς οκτώ χώρες από την πρώην Ανατολική Ευρώπη, αφού απελευθερώθηκαν από τη «σοσιαλιστική εργατική αλληλεγγύη» εδώ και πάνω από μια δεκαετία, οδεύουν για ένταξη στην ΕΕ. Αξιωματούχοι της ΕΕ αναφέρουν ότι η συγκεκριμένη ημερομηνία επελέγη απλώς για τεχνικούς λόγους. Με λίγη τύχη οι μελλοντικές πρωτομαγιές δα μπορούσαν να αποκτήσουν καινούριο νόημα, ένα είδος "απειλής", όπως τουλάχιστον παραδέχονται ορισμένες αντικαπιταλιστικές δυνάμεις».

Απλώς πόδιος δα μείνει αυτό το πράγμα. Οσο υπάρχει καπιταλισμός (αλλά και όταν αυτός περάσει στη δικαιοδοσία των ιστορικών) η Πρωτομαγιά δα είναι εργατική και κόκκινη, ανέξαρτη από τη φάση έχαρσης ή ύφεσης που διέρχεται το εργατικό κίνημα σε όλο τον κόσμο.

■ Βοηθός του Πάουελ

Συναντήθηκε και ο Γιωργάκης με τον Παπαδόπουλο. Και τί θέμα του έδεσε; Πότε δα γίνει νέο δημοψήφισμα! Για την απάντηση του Παπαδόπουλου δεν μας ενημέρωσε. «Δε χρειάζεται να ανακοινώσω κάτι διότι νομίζω υπάρχουν ακόμη προβληματισμοί που πρέπει να αξιολογηθούν», είπε και όλοι καταλάβαμε. Κατά τα άλλα, δήλωσε πως δα σταδεί δίπλα στον κυριακό λαό, αλλά και «στο πλάι όλων των δυνάμεων που παλέύουν για τη λύση βάσει του σχεδίου Ανάν»!

Αυτός ο άνθρωπος δα είναι η καταστροφή του ΠΑΣΟΚ. Διότι συμπεριφέρεται σαν βοηθός του Κόλιν Πάουελ και όχι σαν αρχηγός κόμματος εξουσίας στην Ελλάδα. Η πλάκα είναι ότι οι Πασόκοι δεν μπορούν και να τον ξεφορτωθούν.

Πριν από ένα χρόνο, στο διήμερο της «Κ» στο Πολυτεχνείο, είχαμε δώσει σε μια από τις συζητήσεις που οργανώθηκαν τον τίτλο: «Τρόμος και αθλιότητα στον πλανήτη Γη». Φέτος αποφασίσαμε στο διήμερο που θα γίνει 5 και 6 Ιουνίου στο Πολυτεχνείο η μια από τις δύο συζητήσεις να έχει το ίδιο θεματικό περιεχόμενο και ο τίτλος της να είναι μια παραλλαγή του περσινού: «Τρόμος και αθλιότητα στον πλανήτη Γη - Εστίες Αντίστασης».

Η διαφοροποίηση του τίτλου συνίσταται στην προσθήκη των λέξεων «Εστίες Αντίστασης». Μια προσθήκη που δεν αποτελεί διόρθωση, αλλά σύντομη αποτύπωση των αλλαγών που από πέρση μέχρι φέτος έχουν συντελεστεί στη πλανητική επίπεδο. Ουσιαστικά μιας μεγάλης αλλαγής η οποία έχει παγκόσμια σημασία. Αναφερόμαστε στο κίνημα αντίστασης του Ιρακινού λαού ενάντια στους εισβολείς με επικεφαλής τους Αμερικανούς και Βρετανούς ιμπεριαλιστές. Γιατί οι άλλες εστίες αντίστασης, όπως της Παλαιστίνης και του Αφγανιστάν, υπήρχαν και πέρσι. Ομως, η στρατιωτική νί-

πουμε αυτό στην ανταπόκριση που υπάρχει στην καμπάνια αλληλεγγύης προς τους πολιτικούς κρατούμενους.

Ας επανέλθουμε, όμως, στην ιρακινή αντίσταση, γιατί είναι ένα γεγονός την ιστορική σημασία του οποίου μάλλον δεν έχουμε εκτιμήσει όσο πρέπει, όπως συμβαίνει συνήθως με τα γεγονότα που συμβαίνουν σε ενεστώτα χρόνο.

Αν γυρίσουμε ένα χρόνο πίσω, θα θυμηθούμε αναλόσεις που μιλούσαν για τη στρατιωτική υπεροπλία και το ανίκητο των σύγχρονων ιμπεριαλιστικών στρατών. Αναλόσεις που προεξόφλουσαν το αδιέξοδο κάθε ένοπλης αντίστασης και αναζητούσαν διεξόδους στους ενδοιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς και στο παιχνίδι των πολιτικών συσχετισμών στους κόλπους των κυρίαρχων. Ακόμα κι εμείς, που αντιπολέψαμε σθεναρά διεξόδεις τις απόψεις, είμασταν εξαιρετικά επιφυλακτικοί ως προς το χρόνο εκδήλωσης μιας αντίστασης με τη μορφή ανταρτοπολέμου στο Ιράκ.

Ηρθε, όμως, η αποκοτιά, ο ηρωισμός και η θυσία των Ιρακινών να διαφεύγει τις Κασσάνδρες και να διαλύσει τα νέ-

του καθεστώτος δεν παίζει ενεργό ρόλο στην Αντίσταση. Το Μπάθω ας κόμμα δεν εμφανίζεται. Η Αντίσταση αναπτύσσεται από δεκάδες μικρές ή μεγάλες ομάδες και οργανώσεις, ενώ σ' αυτή παίρνουν μέρος και δυνάμεις που είχαν χτυπηθεί από το μπαθαϊκό καθεστώτος. Είναι μια γνήσια λαϊκή αντίσταση, με τα δικά της εθνικά χαρακτηριστικά, η οποία αναμφισβήτητα οργανώνεται, χωρίς οι σχετικές πληροφορίες να φτάνουν ακόμη ως εμάς.

Η αντίσταση δεν έχει ακόμη ισχυρή στήριξη στο εξωτερικό. Μόνο η Αλ Κάιντα της έχει προσφέρει ουσιαστική στήριξη με το χτύπημα στη Μαδρίτη που οδήγησε τελικά στην αποχώρηση των ισπανικών στρατευμάτων και επέφερε ρίγη στο μέτωπο των εισβολέων. Τα κινήματα στη Δύση δεν έχουν κάνει τί-

Kai óμως, η Γη γυρίζει

κη των Αμερικανοβρετανών και των συμμάχων τους στον πόλεμο ενάντια στο κράτος του Ιράκ, νίκη που επίσημα ανακοινώθηκε από τον Μπους την πρωτομαγιά του 2003, βάραινε καταθλιπτικά πάνω σε όλους μας. Οχι τόσο γιατί θεωρούσαμε ότι είχε ηττηθεί το αντιπολεμικό κίνημα που προσπάθησε να αποτρέψει τον πόλεμο (τουλάχιστον εμείς -και το γνωρίζουν πολύ καλά οι αναγνώστες της «Κ»- είχαμε από την πρώτη στιγμή καθαρό ότι το συγκεκριμένο κίνημα, με τα χαρακτηριστικά που έχει, δεν θα μπορούσε να αποτρέψει τον πόλεμο, παρά τη μαζικότητά του), όσο γιατί πιστεύαμε ότι το καθεστώς του Σαντάμ Χουσεΐν θα αντιστεκόταν σθεναρά στους εισβολείς. Πίστη η οποία είχε ενισχυθεί από τις πρώτες μέρες του πολέμου και τη σθεναρή αντίσταση που είχε αναπτυχθεί στον ιρακινό νότο.

Η καταθλιπτική ατμόσφαιρα γινόταν ακόμα πιο καταθλιπτική εξαιτίας της τρομολογνείας που έσκιαζε τη χώρα, καθώς βρισκόταν στο φόρτες της «δίκια της 17Ν», χωρίς να αναπτύσσεται καμιά ουσιαστική αντίσταση στα αίσχη που γίνονταν, πέρα από την απεγνωσμένη προσπάθεια μιας χούφτας ανθρώπων να συγκροτήσουν ένα κίνημα αντίστοιχος και την αστική προστασία της Καρατικής αρχής της Παλαιστίνης, επαναλαμβάνεται στο Ιράκ. Το καθεστώς του Σαντάμ Χουσεΐν με το συγκροτημένο στρατό κατέρρευσε χωρίς ουσιαστική αντίσταση. Πολλοί είπαν ότι το καθεστώς υποχώρησε μπροστά στη στρατιωτική υπεροπλία των εισβολέων, για να οργανώσει ανταρτοπόλεμο. Αποδείχτηκε, όμως, ότι κανένα τέτοιο σχέδιο δεν είχε. Ο ίδιος ο Σαντάμ κρύβοταν σαν τον ποντικό σε μια τρύπα και η σύλληψή του δεν επ

■ **Συμφωνία για τα μεσογειακά προϊόντα**

Εξαπατούν τους αγρότες

Ο γαλαζοπράσινος αστικός τύπος στο σύνολό του (σε πλήρη αντίθεση μάλιστα και με τους αγροτικούς συντάκτες που νογάνε και γνωρίζουν τόσο το αγροτικό πρόβλημα όσο και ότι η συμφωνία για τα μεσογειακά προϊόντα είναι καταστροφική για την αγροτική παραγωγή και τους αγρότες) στάθηκε στο πλευρό της κυβέρνησης της ΝΔ. Εγραψε για τη μεγάλη διαπραγματευτική δεινότητα του υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Σ. Τσιτουρίδη, ο οποίος δήθεν πέτυχε να συμπεριληφθούν στη συμφωνία για τα τρία μεσογειακά προϊόντα, βαμβάκι, καπνό, λάδι, οι «ελληνικές» θέσεις. Εγραψε ακόμη ότι με τη συμφωνία αυτή έξασφαλίστηκαν τόσο οι εισροές από τον κοινοτικό προϋπολογισμό όσο και το εισόδημα των αγροτών μέχρι το 2013.

Οι ισχυρισμοί αυτοί είναι κάλπικοι. Ξεπέρασαν ακόμα και τον Γερμπέλη, αποσκοτώντας στην εξαπάτηση των αγροτών και στο νέκρωμα του αγροτικού κινήματος, μιας και τα καταστροφικά αποελέσματα από την εφαρμογή αυτής της συμφωνίας θα γίνουν αντιληπτά στα τέλη του 2006.

Ας δούμε λοπόν τι γράφεται στον οριζόντιο κανονισμό 1782/2003, που αφορά και τα μεσογειακά προϊόντα, για το αγροτικό εισόδημα και όχι μόνο.

«Τα κοινά καθεστώτα στήριξης πρέπει να προσαρμόζονται στις εξελίξεις, εν ανάγκη εντός στενών χρονικών ορίων. Οι δικαιούχοι δεν δύνανται συνεπώς, να επιφύνονται στο γεγονός ότι ο συνθήκες στήριξης θα παραμένουν αμετάβλητες και θα πρέπει να είναι έτοιμοι για πιθανή αναδεύρηση των καθεστώτων με βάση τις εξελίξεις στην αγρού» (22η εισηγητική σκέψη του κανονισμού).

Οι κομισάριοι και οι υπουργοί Γεωργίας των 15 της ΕΕ χωρίς περιστροφές λένε στους ευρωπαίους αγρότες, πλούσιους και φτωχούς, ότι τα λεφτά που θα εισπράττουν από τον κοινοτικό προϋπολογισμό, με βάση τον κανονισμό 1782/2003 που όπως αναφέραμε θα αρχίσει να εφαρμόζεται από το 2006, δεν θα είναι τα ίδια και γ' αυτό θα πρέπει να προετοιμάζονται ψυχολογικά για να αποδεχτούν και νέες μειώσεις στο εισόδημά τους. Φυσικά, δεν περιορίστηκαν μόνο στις προειδοποιήσεις μέσω της 22ης εισηγητικής σκέψης. Ψήφισαν δύο άρθρα στον κανονισμό αυτό, το 30 και το 64 παρ.

3. Επιπλέον, στην πρόσφατη συμφωνία για τα μεσογειακά προϊόντα, για την οποία ο γαλαζοπράσινος τύπος έκανε και κάνει τόσο θύρσο και μιλάει για μεγάλη επιτυχία, συμπεριλήφθηκε διάταξη σύμφωνα με την οποία γίνεται ρητή αναφορά ότι η Κομισιόν στα τέλη του 2009 θα κάνει έκθεση για την κατάσταση του κοινοτικού καθεστώτος για το βαμβάκι, που θα τη συναρτήσει με τις επιπτώσεις στις τέσσερις αφρικανικές βαμβακοπαραγωγικές χώρες.

Παραθέτουμε τα δύο άρθρα του κανονισμού:

«Τα καθεστώτα στήριξης που αναφέρονται στο παράρτημα I (στο οποίο συμπεριλαμβάνονται και τα τρία μεσογειακά προϊόντα) εφαρμόζονται με την επιφύλαξη πιθανής αναθεύρησης ανά πάσα στηγμή υπό το πρίσμα των εξελίξεων στη συμφωνία για τα τρία μεσογειακά προϊόντα, βαμβάκι, καπνό, λάδι, οι «ελληνικές» θέσεις. Εγραψε ακόμη ότι με τη συμφωνία αυτή έξασφαλίστηκαν τόσο οι εισροές από τον κοινοτικό προϋπολογισμό όσο και το εισόδημα των αγροτών μέχρι το 2013.

«...ή το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2009 η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση προς το Συμβούλιο, συνοδευόμενη εφόσον χρειασθεί από σχετικές προτάσεις, με αντικείμενο τις πιθανές συνέπειες από άποψη αγοράς και διαρθρωτικών εξελίξεων».

Για να μην κουράζουμε και μ' άλλες αναφορές και παραπομπές στη συμφωνία για τα μεσογειακά προϊόντα αναφέρουμε ότι με άλλο άρθρο μπήκε στη συμφωνία για τα μεσογειακά προϊόντα το ίδιο κείμενο με το άρθρο 64 παρ. 3. Ας σημειωθεί ότι κάθε φορά που η Κομισιόν κάνει έκθεση στο Συμβούλιο και οι εισροές από τον κοινοτικό προϋπολογισμό μέχρι το 2013. Τα οφέλη που θα καρπωθεί η κυβέρνηση από το ενδεχόμενο καλύμπισμα του αγροτικού κινήματος θα είναι πρόσκαιρα και θα της γίνουν μπούμερανγκ, γιατί αργά ή γρήγορα οι αγρότες θα συνειδητοποιήσουν τα χοντρά κυβερνητικά φέμωτα.

Όπως είπαμε, τόσο ο Τσιτουρίδης όσο και ο γαλαζοπράσινος τύπος πανηγύρισαν εκκωφαντικά ότι έγιναν δεκτά τα ελληνικά αιτήματα που ήταν:

– Να μη μειωθούν οι εισροές από τον κοινοτικό προϋπολογισμό με τη νέα συμφωνία για τα μεσογειακά προϊόντα.

– Να έχουν τα κράτη μέλη την ευελιξία να καθορίζουν τα ποσοστά της συνδεδεμένης και αποσυνδεδεμένης ενίσχυσης.

– Να υπάρξει ένα μεταβοτικό καθεστώς εφαρμογής της συμφωνίας για τα τρία μεσογειακά προϊόντα.

– Να υπάρξει η ίδια μεταχείριση ανάμεσα στα τρία μεσογειακά προϊόντα και τα προϊόντα των λεγόμενων βόρειων χωρών όσον αφορά τις νομοθετικές προτάσεις που θα καταθέσει η Κομισιόν στο τέλος του 2009.

Τα πάρινουμε ένα-ένα αρχίζοντας από το αίτημα της ευελιξίας που μπήκε για το λάδι και τον καπνό. Από μόνο του το αίτημα της αποσυνδεσης είναι έτοι με την πρώτη χρονιά εφαρμογής του κανονισμού 1782/2003 θα μειωθούν οι καλλιεργούμενης έκτασης με σύστημα βαμβάκι 22 ευρώ ανά στρέμμα πάνω απ' αυτά που εισπράττουν οι αγρότες που νοικιάζουν τα χωράφια τους, θα προτιμήσουν να τα βγάλουν από τη βαμβακοκαλλιέργεια. Καλά θα κάνει η κυβέρνηση να σταματήσει να πανηγυρίζει για την υιοθέτηση από την Κομισιόν το 2009.

Για να υπολογίσουν οι κομισάριοι και το Συμβούλιο το ύψος της συνδεδεμένης και αποσυνδεδεμένης ενίσχυσης πήραν σαν βάση αναφοράς την τριετία 2000-2002. Το 2009, στην καλύτερη περίπτωση, θα έρθουν να πάρουν σαν βάση αναφοράς την τριετία 2006-2009 προκειμένου

τίματος.

Για το αίτημα της ίδιας μεταχείρισης αποκαλύψαμε ότι είναι φευδεπίγραφο πρόβλημα και ότι θα εξασφαλίζει και τη συγκατάθεση του Σ. Τσιτουρίδη. Η αναφορά αυτή έχει μεγάλη σημασία και θα αξιοποιηθεί κατάλληλα από την Κομισιόν κατά την παρουσίαση της νέας πρότασής της.

Την Παρασκευή 23 Απριλη, κατά την παρουσίαση της συμφωνίας, ο Σ. Τσιτουρίδης αρχικά είχε αποσπωτήσει αυτή τη σύνδεση. Στη συνέχεια, όταν του καταλογίσαμε σκοπιμότητα στην αποσπωτήρη της, προσπάθησε φανερά εκνευρισμένος να διασκεδάσει τις άσχημες εντυπώσεις. Την ίδια μέρα, κύκλοι του επιχειρήσαν να υποβαθμίσουν τη σημασία αυτής της αναφοράς, λέγοντας ότι έγινε για να εξαπατηθούν οι αφρικανοί αγρότες. Στη συνέχεια άρχισαν να κυκλοφορούν απόψεις του τύπου ότι δεν περίμεναν από εμάς, που προτοτρίζουμε τους αφρικανούς αγρότες, να εγείρουμε τέτοια ζητήματα, που τα χαρακτίρισαν μάλιστα φιλοκαπιταλιστικά! Μ' αυτή την ερμηνεία ομολογούν εμ-

μέσως πλην σαφώς ότι ενοχλήθηκαν απ' αυτή την αποκάλυψη, ότι ο πολιτικός τους προϊστάμενος έδωσε γηγενές υπόσχεση. Καλά θα κάνουν να ξαναδιαβάσουν τα άρθρα μας για το ρόλο των κοινοτικών ενισχύσεων στους ευρωπαίους αγρότες και για τη νέα τακτική του γαλλογερμανικού άξονα, όπως αυτή αποτυπώνεται στις δύο Ανακοινώσεις της Κομισιόν για το βαμβάκι και τα βασικά αγροτικά προϊόντα των λεγόμενων αναπτυσσόμενων χωρών, που προειμάζουν το έδαφος για τις νέες συμφωνίες της ΕΕ με τις χώρες της ΑΚΕ (Αφρική, Καραβαϊκή, Ειρηνικός).

Τέλος, ρωτήθηκε ο Ε. Μπασιάκος ποια ήταν η τύχη του ελληνικού αιτήματος να μη μειωθούν οι εισροές από τον κοινοτικό προϋπολογισμό και μας απάντησε ότι το αίτημα αυτό δεν θέθηκε καν! Τα σχόλια περιττεύουν.

Γεράσιμος Λιόντος

Δεν παίζουν μ' ένα σκάνδαλο

Στις 27 Μαρτίου 2004 με άρθρο μας στην «Κ» αποκαλύπταμε το σκάνδαλο των 300 δεξιαμενών πυροπροστασίας και απαιτούσαμε από την πολιτική γηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων να ακυρώσει τον διαγωνισμό αυτό.

Στις 16 Μάη του 2003 είχε υπογραφεί σύμβαση ανάμεσα στο υπουργείο Γεωργίας και στην εταιρία «ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΑΤΕΒΕ» για να κατασκευάσει 300 δεξιαμενές πυροπροστασίας. Η εταιρία αυτή ήταν υποχρεωμένη να παραδίνει τουλάχιστον 20 δεξιαμενές το μήνα και η 16η Μάρτη του 2004 είχε οριστεί ως καταληκτική ημερομηνία παράδοσης και των 300 δεξιαμενών. Το ελληνικό δημόσιο ήταν υποχρεωμένο να καταβάλει στην εταιρία αυτή 1.102.500 ευρώ συν το ΦΠΑ με την παράδοση και τοποθέτηση όλων των δεξιαμενών.

Τί συνέβη τελικά; Στις 5 Νοέμβρη του 2003 και ενώ η εταιρία δεν είχε παραδώσει κανία δεξιαμένη, δίνεται παράδοση από την Κομισιόν από την ημέρα που ανέβηκε η προσαρμογή της συμβασής στην αποτίθεση της ενίσχυσης στη βαμβάκι από 60% σε 65%. Θα οδηγήσει σε μεγάλη μείω

Εμπρός της γης οι κολασμένοι

Κολασμένοι! Κολασμένοι! Στον 21ο αιώνα. Οταν η επιστήμη, η τεχνολογία, οι ανθρώπινες γνώσεις θα έπρεπε -χρησιμοποιούμενες για το κοινωνικό συμφέρον- να έχουν βοηθήσει να μετατραπεί ο πλανήτης σε παράδεισο. Στις αρχές του 21ου αιώνα, όμως, χρησιμοποιούνται για να βαθαίνουν την εκμετάλλευση, βοηθάνε να μετατρέπεται η Γη σε κόλαση.

Της γης οι κολασμένοι, δεν είναι μια υπενθύμιση των συνθηκών που βίωνε ο κόσμος της δουλειάς στον 19ο και στις αρχές του 20ού αιώνα. Δεν είναι μια ονειροπόληση παλιών, ένδοξων, ανήσυχων, επαναστατικών ημερών. Είναι η μετριοπαθής απεικόνιση του Γολγοθά των εκαποντάδων εκοπομπών -εν δυνάμει- εργατών του πλανήτη. Στην κεντρική και νότια Αμερική, στην Αφρική, στην Ασία, στις πρώην ανατολικές χώρες. Κολασμένοι, στην κυριολεξία κολασμένοι, εν έτει 2004.

«Κολασμένοι». Εμείς οι «ευτυχείς» κάτοικοι της γηραιάς Ευρώπης και της Βόρειας Αμερικής. Μέχρι τώρα, μέχρι πριν μια δεκαετία ίσως, κρυμμένοι στην «απάνεμη» γωνιά του καπιταλιστικού κράτους πρόνοιας, μετρούσαμε μόνο, χωρίς μεγάλο ενδιαφέρον, την απόσταση που όλο και μεγάλωνε μεταξύ ημών και των εκμεταλλευτών μας. Δεν πολύδιναμε σημασία. Βλέπαμε και

συγκρίναμε τη θέση μας με αυτή των κολασμένων αδελφών μας. Βλέπαμε και συγκρίναμε τη θέση μας με αυτή των «τυχερών» αδελφών μας στις ανατολικές χώρες, που δήθεν ζούσαν στο σοσιαλισμό, όπως τους έλεγαν οι δικοί τους εκμεταλλευτές, και λέγαμε καλά είναι κι έτσι.

Otto Griebel, Η Διεθνής, 1928/1929

τώρα εισπράττουμε τα αποτελέσματα της κοντόφθαλμης ενόρασής μας. Γιατί έπρεπε να ξέρουμε. Αν δεν ξέραμε, έπρεπε να βλέπουμε τους νόμους κίνησης του καπιταλισμού. Τώρα διαπιστώ-

νουμε την αναποτελεσματικότητα της λογικής του μικρότερου κακού. Του «δεν βαριέσσαι κάπι είναι κι αυτό, οι άλλοι δεν έχουν τίποτα». Γιατί όταν δεν τα ζητάς όλα αυτά που σου ανήκουν, αυτά που εσύ παράγεις και οι άλλοι απομυζούν, τότε στο τέλος θα καταλήξεις να μην παίρνεις τίποτα.

Μέσα στην οιχαλωσία της παθητικότητας, της μοναξιάς, του καναπέ, χάσαμε τα κυριότερα ανθρώπινα χαρακτηριστικά. Την κοινωνικότητα, την αλ-

ληλεγγύη. Ξεχάσαμε ότι η ισχύς βρίσκεται εν τη ενώσει. Οπως παραβλέψαμε ότι ανόμοια μέταλλα δεν κολλάνε. Δεν κολλάνε τα συμφέροντά μας -ούτε με την ευρεία ούτε και με τη στενή έννοια του όρου- με αυτά των αφεντικών. Ξεχάσαμε, παραβλέψαμε τους νόμους της κοινωνίας, της φύσης, της εξελίξης και τώρα μετατρέπομαστε από «κολασμένοι» σε κολασμένους.

Υπερβολή; Μακάρι (-;) να ήταν. Το μεροκάματο όλο και λιγότερο. Πολύ λιγότερο. Η συνταξιοδότηση και η περί-

θαλψη χειρότερες. Πολύ χειρότερες. Η ανεργία αποκρουστική. Για τους νέους αποκρουστικότατη. Οι τόποι δουλειάς σύγχρονα κάτεργα με τα εργατικά απυχήματα να σπάνε κάθε ρεκόρ (αυτό σημαίνει για μιας Αρχαίο Πνεύμα Αθάνατο). Και για να είναι σύγουροι οι αφεντάδες ότι δεν θα πεταχτούμε ξαφνικά από τον καναπέ μας, πέρα από τις αυταπάτες που μας σερβίρουν, μας σφιχτοδένουν όλο και περισσότερο. Η ελληνική σταυροφορία αντιτρομοκρατίας, κατά το δόγμα Μπους, μεταφράζεται στο κουρελισματικό δικαιώματος. Στο ξεσκισματικό και αυτών των στοιχειωδών εγγυήσεων του λεγόμενου αιστικού και νομικού πολιτισμού.

Ο Σερίφης ξαναδιώκεται με ακόμα πιο γελοίες αιτιάσεις, από τον ίδιο εισαγγελέα που είχε ειστηγηθεί τη μη παραπομπή του. Από τον ίδιο εισαγγελέα που ξεπέρασε και τον Ζεράρ Ντε Βιλιέ στην πρότασή του για τους κατηγορούμενους στην υπόθεση ΕΛΑ. Οι πολιτικοί κρατούμενοι, οι φυλακισμένοι για την υπόθεση 17Ν, εκτίουν τις ποινές τους σε συνθήκες απόλυτης κτηνωδίας, κατά προκλητική παράβαση του σωφρονιστικού κώδικα που η ίδια η αστική δικαιοσύνη καθιέρωσε. Τώρα σχεδιάζεται να μεταφερθούν σε ίδιες και χειρότερες συνθήκες στο σύγχρονο, ελληνικό, νεοκτισμένο Γκουαντανάμο τη Λάρισας. Κολασμένοι; Χειρότεροι και από κολασμένοι αυτοί. Οι υπόλοιποι βαδίζουμε ολοταχώς προς τα κει.

Πρωτομαγιά 2004. «Έμπρος της γης οι κολασμένοι». Ο ύμνος, ο θούριος, ο παιάνας των εργατών όλου του κόσμου. Προσέξτε πως αντηχεί, πως ακούγεται, πως στροβίλζεται περήφανος σήμερα. Πως δονέται στον αέρα βγαίνοντας μέσα από τα στόμια των ολιμοβόλων, των πολυβόλων των ανταρτών του Ιράκ. Από την υψηλότερη γροθιά, από τη φλογισμένη καρδιά, από την απαστράπτουσα ματιά, των νέων της Παλαιοστίνης. Ετσι αρμόζει σ' αυτόν τον παιάνα να ακούγεται. Φλογερά, ζωηρά, θυελλώδης σε όλες τις γειτονίες του πλανήτη. Σε όλες τις φτωχογειτονίες, τις παραγκογειτονίες, τις τομεντογειτονίες. Σε όλα τα κάτεργα, είτε λέγονται εργοστάσια, είτε λέγονται γιαπιά, είτε λέγονται πανεπιστήμια, είτε λέγονται φυλακές υψηλής ασφαλείας. Σε όλα τα κάτεργα του σώματος και του πνεύματος. Και σκεφτείτε τι έχει να γίνει τότε.

Θα ακουστεί ίσως κι αλλού. Στις πρωτομαγιάτικες ανά τον κόσμο συγκεντρώσεις της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Εκεί που οι πολιτικοί εκπρόσωποι των εκμεταλλευτών τιμούν τη μέρα των εργατών, την Πρωτομαγιά. Για να τους ξεσκίσουν, για να τους κοριδέψουν, για να τους λοιδορίσουν τις επόμενες 364 μέρες, ως την επόμενη Πρωτομαγιά. Θα ακουστεί από τα μεγάφωνα, μαζί με τα βαριεστημένα λόγια για καπιταλιστικό κράτος δικαίου, για ειρήνη, δημοκρατία, στην εποχή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Για ίσες ευκαιρίες στη μόρφωση, για αξιοπρεπή δουλειά, σταν το σύγχρονο μοντέλο των εκμεταλλευτικών σχέσεων παραγωγής είναι μια θέση εργασίας για δυο και τρεις εργαζόμενους. Για δικαιοσύνη, όταν ο Γιάννης Σερίφης γυναίκα κάπου εκεί γύρω αιώνια διωκόμενος. Οταν στην Ελλάδα λειτουργούν και αναπαράγονται τα λευκά κελιά.

Ειδατε πόσο άτονα, χλιαρά, συγκρατημένα, εθιμοτυπικά ακούγεται; Δεν φταιέι, όμως, ο παιάνας. Δεν μπορεί να προσαρμοστεί στη μολυσμένη ατμόσφαιρα των βαριεστημένων βημάτων. Στις επετειακές παρελάσεις που βιάζονται να τελειώσουν για να πάνε να πάσουν το Μάρη. Στο κουρασμένο πνεύμα, με τις εικονιγκές αυταπάτες, με τις νομιμόφρονες συμπεριφορές.

Προτιμάει να ξεπηδάει από τον καθαρό κι ελεύθερο ουρανό της Φαλούτζα, της Νατζάφ, της Γάζας. Από κει να προσπαθεί να διώξει το νέφος από τις ψυχές, από το πνεύμα, από τη θέληση, από το νευρικό σύστημα των «σχετικών κολασμένων».

Αλλά δεν μπορεί να τα καταφέρει μόνος του. Χρειάζεται όλους εμάς που μας εκνευρίζει η βαριεστημάρα, μας αφήνει αδιάφορους το μαγιόξυλο, μας στενοχωρεί το αφασικό άκουσμα της Διεθνούς. Μας χρειάζεται για να φύγει το νέφος πάνω από τον ουρανό μας. Για να ακουστεί ο θούριος των εργατών περήφανος, φλογερός, θυελλώδης σε όλες τις γειτονίες του πλανήτη. Σε όλες τις φτωχογειτονίες, τις παραγκογειτονίες, τις τομεντογειτονίες. Σε όλα τα κάτεργα, είτε λέγονται εργοστάσια, είτε λέγονται γιαπιά, είτε λέγονται πανεπιστήμια, είτε λέγονται φυλακές υψηλής ασφαλείας. Σε όλα τα κάτεργα του σώματος και του πνεύματος. Και σκεφτείτε τι έχει να γίνει τότε.

Παντελής Νικολαΐδης

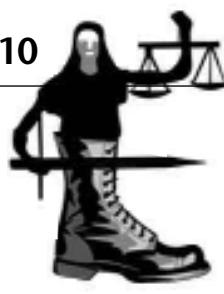
■ Στόχος να περάσουν οι ευρωεκλογές

Παίζουν με τους

Δεν ήταν ο υπουργός Εσωτερικών και Δημόσιας Διοίκησης Π. Παυλόπουλος που δήλωνε σε συνεντεύξεις του ότι για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων υπάρχει συνταγματικό κώλυμα και πως το μόνο που μπορεί να γίνει είναι «γενναία μοριοδότηση»; Τί μεσολάβησε και ο (και καθηγητής του Δικαίου) υπουργός άλλαξε γνώμη και δηλώνει τώρα ότι το Προεδρικό Διάταγμα που θα καταρτίσει θα προβλέπει την απευθείας μεταπροποντή των συμβασιούχων;

Εκείνο που μεσολάβησε είναι οι διαμαρτυρίες των διων των συμβασιούχων που μεταφράζονται σε πολιτικό κόστος, μέγεθος απευκταίο ενόψει ευρωεκλογών. Τί θα προβλέπει αυτό το ΠΔ; Από ότι έγινε γνωστό μέσω των διαρροών προς τα ΜΜΕ, θα αναφέρεται μόνο σε όσους υπηρετούν ήδη στο στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα. Πόσοι είναι οι διαμαρτυρίες των διων των συμβασιούχων που μπορεί να ελέγχονται δεκάδες χιλιάδες άτομα, που οι διαρροές (η

αξιοπιστία των οποίων δεν μπορεί να ελεγχθεί) ανεβάζουν μεταξύ 25.000 και 40.000. Και οι υπόλοιποι μέχρι τις 250.000 που προεκλογικά τους έταζε μονιμοποίηση ο σημερινός πρωθυπουργός; Αυτοί το περισσότερο που μπορεί να περιμένουν είναι κάποια μοριοδότηση μεγαλύτερη απ' αυτή που τους έχει δώσει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Για να φαγωθούν μετά μεταξύ τους στους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ, στους οποίους για μια θέση ε

ΚΟΝΤΡΑ

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ No 2

■ 33η μέρα, Παρασκευή, 23.4.2004

Κατέρρευσε η Κυριακίδου γράφαμε για την εξέτασή της τις προηγούμενες μέρες και ο χαρακτηρισμός μας δημιουργεί δυσκολίες στη συγγραφή του προλόγου για τη σημερινή μέρα. Γιατί αν η εξέτασή της από τους προηγούμενους συνηγόρους οδήγησε σε κατάρρευση, τί να πούμε για την εξέτασή της από τον Α. Κούγια; Οτι έγινε η αποκομιδή των μπάζων; Άς αφήσουμε, όμως, τους προλόγους και ας μπούμε στο θέμα.

Ο Α. Κούγιας λειτούργησε ως λεπτολόγος της αντομοίας. Πήρε το παραμύθι της Κυριακίδου και το έκοψε σε κομμάτια. Για κάθε κομμάτι είχε ένα πακέτο ερωτήσεων που κατέδειξαν ότι σε αυτό το παραμύθι δεν υπάρχει τίποτα το αληθινό. Ούτε καν αυτά που ισχυρίζεται για την προσωπική της σχέση με τον Κανά. Η Κυριακίδου περιήλθε σε απελπισία και την περισσότερη ώρα απαντούσε κρατώντας το κεφάλι της με τα δυο της χέρια. Σε αμηχανία περιήλθε και η πρόεδρος, καθώς οι ερωτήσεις του Κούγια ήταν μαστορικά δομημένες και δεν της έδιναν το δικαίωμα να τις απαγορεύσει. Είχε προηγηθεί και η καταγγελία των συνηγόρων την προηγούμενη μέρα (παρατηρητής του ΔΣΑ κάθησε στα έδρανα των δικηγόρων) και ήταν αναγκασμένη να είναι πιο προσεκτική.

Μόνο με τα πλήρη απομογνητοφωνημένα πρακτικά θα μπορούσε κάποιος να πάρει την ακριβή εικόνα της εξέτασης Κυριακίδου από τον Α. Κούγια. Εμέις θα περιοριστούμε απλά σε σταχυδόγηση ορισμένων χαρακτηριστικών περιστατικών.

Αρχικά ο Κούγιας ζητάει από την Κυριακίδου να απαντήσει σε πληροφορίες για την έλευσή της στην Αθήνα και τις δουλειές που εργάστηκε. Συγκεκριμένα δεν μπορεί να απαντήσει. Θυμάται θολά, δεν θυμάται ονόματα εργοδοτών, δεν θυμάται χρονολογίες. «Θα σας φέρω την καρτέλα των ενσήμων» είναι η στερεότυπη απάντησή της. Θυμάται μόνο όσα της έχουν διδάξει να θυμάται. Οταν ρωτιέται πού δουλεύει σήμερα, αρνείται να απαντήσει, γιατί της το έχει απαγορεύσει ο εργοδότης της, όπως λέει! Ο Κούγιας επιμένει, γιατί -όπως δηλώνει- ο Κανάς του έχει πει ότι ουδέποτε ήξερε να εργάζεται σε τέτοια δουλειά η Κυριακίδου, αλλά η πρόεδρος την προστατεύει. Κάποια στηγμή η Κυριακίδου λέει ότι εργάζεται σε εταιρία καθαρισμού στον Πειραιά και όταν της υπενθυμίζεται ότι μέχρι τώρα έλεγε ότι εργάζεται ως καθαρίστρια σε ναυτιλιακό γραφείο, το διορθώνει και επικαλείται ξανά την αδυναμία έκφρασης που έχει!

Ο Κούγιας επιμένει να του πει η Κυριακίδου πόσα λεφτά της έδινε ο Κανάς, αφού έχει καταθέσει ότι κατά το μεγαλύτερο μέρος της συμβίωσής τους αυτή δεν εργαζόταν, και η Κυριακίδου δεν μπορεί να απαντήσει, δεν θυμάται. Ο Κούγιας δηλώνει ότι ο Κανάς υποστηρίζει πως είχε λεφτά, αφού έχει καταθέσει στη συγγραφή της Κυριακίδου την απάντησή της στην εξαφάνιση-κρυψίματος του Κανά για 1,5-2 χρόνια και τη ρωτάει γιατί δεν το ανέφερε. «Ηταν ένα γεγονός που δεν ήθελα να θυμάμαι», απαντά η Κυριακίδου! Μα την έκτρωση που κάνεται, όπως λέτε, τον Οκτώβρη του 1980 την αναφέρετε -επανέρχεται ο Κούγιας- για την εξαφάνιση του Κανά σας ρωτάω. «Δεν με ρώτησε ο κ. Διώτης», απαντά η Κυριακίδου πιάνοντας το κεφάλι της με τα δυο της χέρια. Μα που να ξέρει ο κ. Διώτης για να σας ρώτησει, εσείς καταθέτατε και του λέγατε όσα ξέρατε, επιμένει ο συνήγορος. Κό-

ζούσατε μαζί; Η Κυριακίδου επικαλείται και πάλι αδυναμία έκφρασης και η πρόεδρος συγκατανέυει: «Εχει αδυναμία έκφρασης. Ηρεμήστε κυρία και να σκέφτεστε πριν απαντήσετε!»

Η Κυριακίδου δηλώνει ότι το διάστημα 1976-1980 έμενε σε γκαρσονιέρα στη Βελβενδούς 34, την οποία είχε νοικιάσει η αδελφή της. Στην ίδια γκαρσονιέρα έμεναν οι τρεις και μετά το γάμο της με τον Κανά! Ομως, και στο επόμενο σπίτι έμεναν ξανά οι τρεις και το είχε νοικιάσει και πάλι η αδελφή της. «Για λόγους συνωμοτικότητας», απαντά η Κυριακίδου. Γιατί, όμως, ο Κανάς, ένας εργολάβος ηλεκτρολογικών έργων, να μη νοικιάζει μόνος του το σπίτι που μένει νόμιμα με τη σύζυγό του; Ισα-ίσα, αν ήταν μέλος μιας συνωμοτικής οργάνωσης, θα έπρεπε να νοικιάζει ένα σπίτι με το κανονικό του όνομα, όπως ακριβώς νοικιάζει και χώρο που χρησιμοποιούσε ως έδρα της μηκρής επιχείρησής του. Το ότι τα σπίτια νοικιάζονταν σταθερά στο όνομα της αδερφής της Κυριακίδου πιστοποεί ότι δεν ήταν σπίτια του Κανά, αλλά σπίτια της Κυριακίδου και της αδερφής της.

Η Κυριακίδου δηλώνει πως έψαχνε να βρει το συμβόλαιο του σπιτιού, αλλά δεν το βρήκε. Γιατί το ψάχνατε, πώς ζέρατε ότι θα σας ρωτούσα; παρατηρεί με νόημα ο Κούγιας. «Έψαχνα γιατί δε θυμάμαι τις ημερομηνίες», απαντά η Κυριακίδου. Στον κ. Διώτη πώς θυμόσασταν και είπατε ημερομηνίες; είναι η επόμενη ερώτηση. Αγάλμα η Κυριακίδου. «Τί έχω πει, μπορείτε να μου διαβάσετε?», λέει, προκαλώντας θυμηδία. Γιατί στον Διώτη είπατε ότι το 1981 μετακομίσατε στη Δημητρακοπούλου; επιμένει ο συνήγορος. «Δεν θυμάμαι, το 1982 πήγαμε», απαντά η Κυριακίδου!

Ερχεται η ώρα να διερευνηθεί το παραμύθι του υποτιθέμενου κρυψίματος του Κανά, μετά τη δίκη του Γιάννη Σερίφη, δήθεν για να μην τον αναγνωρίσουν, επειδή παρακολουθούσε τη δίκη. Εδώ η Κυριακίδου καταρρέει. Γιατί έχει ισχυριστεί ότι ο Κανάς έφυγε πριν εκδοθεί η απόφαση του δικαστήριου που αθώωσε το Σερίφη. Ομως η απόφαση εκδόθηκε στα μέσα Γενάρη του 1979 κι αν ο Κανάς είχε φύγει πριν, θα έπρεπε να είχε εξαφανιστεί τις παραμονές ή την επαύριο του γάμου του με την Κυριακίδου, που έγινε το Δεκέμβρη του 1978! «Γι αυτό δεν θέλω να επαναλαμβάνω, γιατί ορισμένα πρόγραμμα παρεμπηνεύονται», λέει η Κυριακίδου, χωρίς να συνειδητοποιεί τι ακριβώς ομιλούγει με αυτά τα λόγια. Ο Κούγιας επιμένει. Διαβάζει την πρώτη κατάθεση της Κυριακίδου στον Διώτη, στην οποία δεν αναφέρει τίποτα περί εξαφάνισης-κρυψίματος του Κανά για 1,5-2 χρόνια και τη ρωτάει γιατί δεν το ανέφερε. «Ηταν ένα γεγονός που δεν ήθελα να θυμάμαι», απαντά η Κυριακίδου! Μα την έκτρωση που κάνεται, όπως λέτε, τον Οκτώβρη του 1980 την αναφέρετε -επανέρχεται ο Κούγιας- για την εξαφάνιση του Κανά σας ρωτάω. «Δεν με ρώτησε ο κ. Διώτης», απαντά η Κυριακίδου πιάνοντας το κεφάλι της με τα δυο της χέρια. Μα που να ξέρει ο κ. Διώτης για να σας ρώτησει, εσείς καταθέτατε και του λέγατε όσα ξέρατε, επιμένει ο συνήγορος. Κό-

καλο η Κυριακίδου. Η πρόεδρος παρεμβαίνει για να την προστατέψει. «Λίγο πιο ήρεμα, τρομοκρατείτε τη μάρτυρα», λέει στον συνήγορο ο οποίος, σημειωτέον, ήταν εκπληκτικά ήρεμος και σε τίποτα δεν θύμιζε την εικόνα του ευεξιπτωτού Κούγια.

Στη συνέχεια ο Α. Κούγιας της ζητάει να του πει το όνομα του συζύγου της αδερφής της, την οποία η υπεράσπιση Κανά έχει ζητήσει ως μάρτυρα και το δικαστήριο έχει επιφυλαχθεί. Αρνείται να το αποκαλύψει, διότι -λέει- ο άνθρωπος, που ήταν στρατιωτικός, έχει πεθάνει και αν αναφέρει το ονόμα του αποτελεί προσβολή στον νεκρό! Ο Κούγιας εξηγεί ότι ρωτάει το όνομα, γιατί θέλει να διερευνήσει αν δύναται η αδερφή της αρραβωνιάστηκε με στρατιωτικό και έφυγε. Πόσο μάλλον που η Κυριακίδου δεν θυμάται να πει ποια ήταν η πρώτη πόλη που η αδερφή της πήγε με τον στρατιωτικό αρραβωνιαστικό της. Η Κυριακίδου, παρεμπιπτόντως, λέει ότι η αδερφή της είναι πολύ άρρωστη και δεν μπορεί να καταθέσει! Η πρόεδρος σπεύδει να συμφωνήσει μαζί της χωρίς να έχει ερευνήσει αν αποτέλεσμα της παρατηρήσεώς της θα γίνεται δηλωση. Μετά τη διακοπή ο Α. Κούγιας δηλωσε ότι για λόγους σεβασμού προς το δικαστήριο δεν υποβάλλουν δηλωση, αλλά απλά επισημάνουν το γεγονός.

Ο Κούγιας απευθύνεται στο δικαστήριο και εκφράζει αυτή την υποψία. Σημειώνει επίσης ότι σε κάθε διάλειμμα η Κυριακίδου απομονώνεται σε κάποιο χώρο και χρησιμοποιεί συνεχώς το κινητό της, ενώ εντελώς συμπτωματικά (!) το μηχάνημα απενεργοποίησης των κινητών σταμάτησε να λειτουργεί σταν άρχισε να καταθέτει η Κυριακίδου. Η πρόεδρος διακόπτει και ζητά να γίνει γραπτά η δηλώση. Μετά τη διακοπή ο Α. Κούγιας δηλωσε ότι για λόγους σεβασμού προς το δικαστήριο δεν υποβάλλουν δηλωση, αλλά απλά συμηκάνουν το γεγονός.

Στο σημείο αυτό το δικαστήριο διέκοψε για τη Δευτέρα, βγάζοντας την Κυριακίδου από τη δύσκολη θέση. Οι εκπαιδεύτες της έχουν ολόκληρο το Σαρβατοκύριακο, αλλά δεν υπάρχει περίπτωση να μπορέσουν να την ανασυγκρότησουν. Στη σημείο αυτό το δικαστήριο διέκοψε για τη Δευτέρα, βγάζοντας την Κυριακίδου από τη δύσκολη θέση. Οι εκπαιδεύτες της έχουν ολόκληρο το Σαρβατοκύριακο, αλλά δεν υπάρχει περίπτωση να μπορέσουν να την ανασυγκρότησουν.

■ 34η μέρα, Δευτέρα, 26.4.2004

Το πρώτο που διαπιστώνουν όσοι προσέρχονται στους χώρους της δικαστικής αίθουσας είναι ότι δουλεύει και πάλι ο απενεργοποιητής των κινητών τηλεφώ

τα λόγια της, παραπάνε. Η πρόδρος παρεμβαίνει και πάλι για να τη σώσει. Λέει ότι η Κυριακίδου δήλωσε πως έδωσε τη συνέντευξη υπό το κράτος ψυχολογικής πίεσης και ζητά από το συνήγορο να μην κάνει ερωτήσεις επί του περιεχομένου!

Στο ίδιο μοτίβο συνεχίζεται η εξέτασή της και για την υπόλοιπη μέρα. Οι αντιφάσεις της καταδεικνύονται η μία μετά την άλλη και από τις απαντήσεις που δίνει στις λεπτομερειακές και «κλειστές» ερωτήσεις του Α. Κούγια ένας παραπτηρητής της διαδικασίας ένα συμπέρασμα μπορεί να βγαλεί. Οτι η Κυριακίδου συνέζησε με τον Κανά για ένα πολύ μικρό χρονικό διάστημα. Οτι προσπαθούσε να τον παρακολουθήσει και να βρει κάθε σπίτι που αυτός χρησιμοποιούσε για να ζει. Οτι στην Πάτρα 51 η ίδια βρήκε γκαρσονιέρα και όχι γιάφκα. Και βέβαια, ότι δεν είχε καμιά σχέση με τον ΕΛΑ. Γ' αυτό και κατέθεσε προανακριτικά ότι είχε δει τον Κανά να βγαίνει από την Πάτρα 51 με τη μετέπειτα σύζυγό του Ελένη Βεντούρη. Αποδείχτηκε, άλλωστε, ότι το διαζύγιο της με τον Κανά κάθε άλλο παρά συναινετικό ήταν, αλλά βγήκε με αίτηση του Κανά, λόγω τετραετούς διακοπής της έγγαμης συμβίωσης. Η Κυριακίδου επέμενε ότι το διαζύγιο ήταν συναινετικό, όμως από τα χαρτιά βγαίνει ότι το διαζύγιο βγήκε κατ' αντιδικία!

Ολα όσα επί τόσο καιρό λέει η Κυριακίδου για τη σχέση της με τον Κανά και ειδικά όσα έχει ισχυριστεί καταθέτοντας τις πρώτες μέρες στο δικαιστήριο αποδεικνύονται ένας σωρός από χονδροειδή ψέματα. Δηλώνει, για παράδειγμα, ότι πήγαν σε ένα συμβόλαιοιγράφο και έκαναν δυο πράξεις. Η γηραιά θεία του Κανά μεταβίβασε στον ίδιο ένα διαμέρισμα που είχε στην Τοσίτσα και αμέσως ο Κανάς το έκανε γονική παροχή στην κόρη τους. Αποδεικνύεται, όμως, με βάση τα συμβόλαια,

ότι η θεία μεταβίβασε το διαιμέρισμα στον Κανό το 1997 και ο Κανάς το μεταβίβασε στην κόρη του πέντε χρόνια μετά, το 2002! Τη ρωτάει ο Κούγιας αν μεταξύ 1997 και 2002 το διαιμέρισμα νοικιάστηκε και η Κυριακίδην απαντά αρνητικά. Είστε βεβαία; επιμένει ο συνήγορος. «Βεβαιώτατη», απαντά η Κυριακίδη. Αμέσως ο συνήγορος καταθέτει ενοικιαστήριο συμβόλαιο με ημερομηνία το 2000! Είνηγει μάλιστα ότι το συμβόλαιο αρχικά υπέγραψε η Κυριακίδη, το έμαθε ο Κανάς, ήρθαν σε σύγκρουση και στη συνέχεια έβαλε την κόρη τους και το υπέγραψε. Πρόγματι, στο συμβόλαιο η υπογραφή φαίνεται σιβησμένη με Blanco! Η Κυριακίδην απαντά ότι κάποιο λόθιος είχε γίνει και το διόρθωσαν! Λάθος στην υπογραφή; ρωτάει ο Κούγιας και δύο καταλαβαίνουν ότι η Κυριακίδην απλούστατα είχε πει ένα ακόμα ψέμα.

Κάθε νέα ερώτηση αποκαλύπτει ένα καινούργιο ψέμα. Οπως για παράδειγμα οι ισχυρισμοί της Κυριακίδου για την πορεία των σχέσεων της με τον Κανά. Ήταν ανέφελες μέχρι και το 1997, τέσσερα χρόνια μετά το χωρισμό της, λέει, όμως αποδεικνύεται ότι είχαν συνεχείς δικαιοστικές προστριβές με εξάδικα και δικαιοτήρια. Και να φαντωστείτε, ότι η εξέτασή της από τον Α. Κούγια δεν έχει μπει ακόμα στα ουσιαστικά σημεία της κατηγορίας κατά του Κανά, αλλά μόνο στην ιστορία των προσωπικών τους σχέσεων, που κάθε άλλο παρά σχέσεις συζύγων και συντρόφων ήταν. Εκτός του κατ' αντίδι-

κία διαζυγίου και της αγωγής για διατροφή που υπέβαλε, αποδείχτηκε ότι 9 μήνες πριν η Κυριακίδην «πάει» στον Διώτη είχε κάνει χυδαία επίθεση στη μητέρα της Ε. Βεντούρη, συζύγου Α. Κανά, η οποία της έστειλε εξώδικο γιαυτό το λόγο.

Η λήξη της συνεδρίασης από την προέδρο ήταν για την Κυριακίδου όπως το χτύπημα του κουδουνιού για έναν πυγμάχο που ο αντίπαλος τον έχει στριμώξει στα σκοινιά και τον σφυροκοπάει συνεχώς.

■ 35η μέρα,
Τρίτη, 27.4.2004

Τελικά πόσα κοστούμια είχε ο Κανάς; Μέχρι τώρα γνωρίζαμε -από τις αλλεπάλληλες καταθέσεις της Κυριακίδηου- ότι είχε ένα και μοναδικό κοστούμι, το γαμπτιριάτικο μάλλον, το οποίο το φορούσε μόνο όταν ήταν να πάει για κάποια ενέργεια του ΕΛΑ. Ή μόδα μπορεί να άλλαξε, αλλά ο Κανάς εκεί, με το παλιομοδίτικο κοστούμι, για να... περνάει απαρατήρητος. Ήρθε, όμως, η ώρα να μάθουμε ότι ο Κανάς είχε και δεύτερο κοστούμι. το οποίο

ελεγκτικού τερου καθημερινης, το οποιον του το ειχε αφορασει η Κυριακιδου. Και λιγο αργυτερα να μαθουμε ότι ειχε και τρίτο (χωριστά σακάκι και παντελόνι)!

Σας φαίνονται γελοία όλα τα παραπάνω; Κι όμως, με τέτοιες γελοιότητες εξελίσσεται η κατάθεση της Κυριακίδου, η οποία για τρίτη συνεδρίαση βομβαρδίζεται από τις ερωτήσεις του Α. Κούγια και έχει πια χάσει το λογαριασμό. Δεν θυμάται τι έχει πει κάθε φορά, τι ψέματα έχει αραδίασει στην προσανάκριση, στην ανάκριση και στο αικροστήριο. Γιατί ο Κούγιας στέκεται σε απιθανες λεπτομέρειες και οι αποντήσεις που πιάρνει από μια απελπισμένη Κυριακίδου συνθέτουν σιγά-σιγά το παζλ ενός κακότεχνου μυθιστορήματος, που αποτελείται από δεκάδες μικρά και μεγάλα ψέματα.

Αποδείχτηκε, λοιπόν, ότι η Κυριακίδου έχει καταθέσει ψέματα για τις προσωπικές της σχέσεις με τον Κανά. Αποδείχτηκε ότι μερικούς μήνες πριν πάει «αυθορμήτως» στον Διώτη για να καταθέσει, ο ίδιος ο Κανάς και η σύζυγός του Ε. Βεντούρη της εστελναν εξώδικα και την Αστυνομία, επειδή πήγαινε στην Κίμωλο και έβριζε και απειλούσε τη Βεντούρη, το ανίλικο παιδί της και την υπέργηη μητέρα της. Αφού όλα αυτά αποκαλύπτονται μέσα από επίσημα έγγραφα και η Κυριακίδου αναγκάζεται να τα παραδεχτεί, ύστερα από μια απελπίδα προσπάθεια διάψευσής τους, ο Κούγιας κάνει την κρίσιμη ερώτηση: Αυτοί οι τρομοκράτες, αντί να σας κανακεύουν, σας στέλνουν στην Αστυνομία. Δε φοβούνται μην τους καταγγελετε; Και η Κυριακίδου δίνει την εκπληκτική απάντηση: «Ηέραν τι θηικό στοιχείο ήμουνα και δεν ανησυχούσαν!»

Δεν πήγατε στον Διώτη για να βάλετε φυλακή τον Κανά; ρωτάει ο Κούγιας. «Οχι, πήγα για να πω αυτά που ξέρω», απαντά η Κυριακίδου. Τότε γιατί στην κατάθεσή σας λέτε ότι πρέπει να προστατευθεί η κοινωνία από την τρομοκρατία; επισφέρχεται ο συνήγορος. Κόκαλο η Κυριακίδου. Είχε ξεχάσει, βλέπετε, τις «αντιτρομοκρατικές» σάλτσες με τις οποίες έκλεινε η κατάθεσή της στον Διώτη. Ποιο σημείο του αντιτρομοκρατικού νόμου ήταν αυτό που σας έκανε να πάτε στον Διώτη; επιμένει ο Κούγιας. «Υπήρχε μια παράγραφος που μιλούσε για προστα-

σία αυτών που θα παρουσιαστούν αυτοβούλως», απαντά η Κυριακίδου!

Αφού κλείνει τον κύκλο που αφορό τις σχέσεις Κυριακίδου-Κανά, ο Α. Κούγιας περνά σε κύκλο ερωτήσεων που αφορούν την κατηγορία. Η Κυριακίδου εξακολουθεί να πέφτει στη μια αντίφαση μετά την άλλη. Οταν ο συνήγορος τη ρωτά πότε πήγε για πρώτη φορά στην υποτιθέμενη γιάφκα της Πάτρας του, παρεμβαίνει η πρόεδρος και λέει ότι η ερώτηση έχει απαντηθεί. Ο συνήγορος ζητά από την πρόεδρο να του πει ποια είναι η απάντηση ή να γίνει αναδρομή στα πρακτικά. Τελικά, η πρόεδρος λέει ότι η Κυριακίδου έχει απαντήσει ότι πρώτη φορά πήγε στην Πάτρα το 1984. Η Κυριακίδου παγώνει και προσπαθεί να διαψεύσει την πρόεδρο: «Οχι, δεν σας είπα το 1984, αλλά το 1988-89! Αγανακτεί ακόμα και η πρόεδρος, η οποία μόλις πριν είχε πει ότι ο Α. Κούγιας ρωτάει πράγματα που έχουν ερωτηθεί και έχει εξαντλήσει τη μάρτυρα. Αποδείχτηκε όμως, ότι δεν ρωτάει στα κουτουρού στο συνήγορο, αλλά κάθε ερώτησή του

Ποιες ενέργειες κάνατε στο διάστημα 1980-90, που λέτε ότι υπήρξατε μέλος του ΕΛΑ, που να αποδεικνύουν ότι όντως υπήρχατε μέλος, ρωτάει ο Αντώνης Κούγιας. Και τι απαντάει η Κυριακίδη; Οτι έδινε οικονομική ενίσχυση και είχε αποστολή «να στηρίζει στο οικείου περιβάλλον αυτή την παράξενη οικογένεια» που είχαν με τον Κανά! Η πρόεδρος δεν αμφιβάλλει ότι η Κυριακίδη λέει αλήθεια και της ξαναλέει ότι ξέρει πολλά και δεν τα λέει! Η περίπτωση να μην ξέρει τίποτα και να λέει τα παραμύθια που της έχουν πει και γ' αυτό πέφτει σε τόσες αντιφάσεις, δεν απασχολεί την πρόεδρο, δεν της περνάει απ' το μυαλό. «Δεν θέλω να έχω το βάρος αυτής της υπόθεσης», λέει για την Κυριακίδη. «Αρα γνωρίζετε και εμμέσως σας ομολογείτε, γιατί από τη μια εκβιάζεστε και απειλείστε και από την άλλη δεν θέλετε να έχετε άλλο βάρος», απαντά η πρόεδρος, αποκαλύπτοντας το τι σκέφτεται. Και τότε, λες και της δόθηκε κάποιο σύνθημα, η Κυριακίδη αρχίζει ένα παραλήρημα που κράτησε πάνω από είκοσι λεπτά.

Αρχικά «αποκάλυψε» ότι ο Κανάς την πήρε μαζί του σε δυο παρακολουθήσεις στόχων, μία του αμερικανού πρεσβευτή και μία του κτηρίου της IBM. Υστερα από λίγο «Θυμήθηκε» ότι της είχε δείξει και την προκήρυξη για την ανατίναξη 7 αυτοκινήτων της ΕΑΣτο Βοτανικό. «Θυμήθηκε» ακόμα ότι η Ζωή, η σύντροφος του Χρ. Τσουτσουβή γνώριζε ότι ήταν μέλος του ΕΛΑ και της είχε εκμυστηρευθεί πράγματα για την οργάνωση. Και έκλεισε με τη γνωστή «κασέτα». Για τη ζωή της με τον Κανά, για τις τολαιπωρίες που πέρασε και τα λοιπά. Ενα παραλήρημα από το οποίο έβγαινε ένα βαθύ προσωπικό μίσος για τον Κανά, χωρίς κανένα πολιτικό υπόστρωμα. Εσουρε τα εξ αμάξης στον Κανά, ξεχνώντας εντελώς τον ΕΛΑ. Ενα υστερικό παραλήρημα που θύμιζε έντονα τις παραληρηματικές εμφανίσεις της στην τηλεόραση και το οποίο δυστυχώς δεν μπορεί να μεταφερθεί εδώ. Ενα παραλήρημα σαν κι αυτά που ακούει και βλέπει κανείς σε δικαστικές αίθουσες που δικάζουν διαζύγια με σκληρή αντιδικία των συζύγων και όχι σε αίθουσες που δικάζουν πολιτικές υποθέσεις.

Της είπαν να πετάξει τα «καινούργια στοιχεία», για να ενισχυθεί η άπο-

ψη ότι «ξέρει κι άλλα και δεν τα λέει» αυτή ίσως γρήγορα το έχασε αυτό και επιδόθηκε στο παραλήρημα που αποκάλυψε το κίνητρό της: το πρωτικό μίσος της για τον Κανά. Αυτό που αποτέλεσε την πρώτη ύλη της οποία έπλασε στη συνέχεια ή Αντιτρομοκρατική με τις μεθόδους που τάσσει καλά γνωρίζει.

■ 36η μέρα,
Τετάρτη, 28.4.2004

Κατασκευάζει ή όχι η Αστυνομία στο χεία; Ιδού το δραματικό ερώτημα που απαισχύλησε το έκτακτο τρομοδικείο των Κορυδαλλού για πάνω από δυο ώρες! Το αυτονόητο, αυτό που έχει απαντήθει ιστορικά, αυτό που έχει πιστοποιηθεί ακόμα και με δικαιοστικές αποφάσεις, με τατράπηκε σε ερώτημα, για να προστατευθεί η καραμπινάτη ψευδομάρτυρας Σοφία Κυριακίδου. Ας δούμε τι έγινε

Με την πρώτη κιόλας ερώτηση του ΑΚΟΥΓΙΑ αποκαλύπτεται ένα ακόμα φάσμα της Κυριακίδου. Ενώ η ίδια ισχυρίζεται ότι πληροφορήθηκε τη γέννηση του παιδιού του Κανά με την Ε. Βεντούρη το 1993, από εξώδικο το οποίο ο συνήγορος κατέθεσε στο δικαιστήριο προκύπτει ότι την υπαρξή του παιδιού την πληροφορήθηκε το 1998! Κόκαλο για μια ακάμια φορά η Κυριακίδου.

Στη συνέχεια, ο Α. Κούγιας περνάει σε ερωτήσεις σχετικές με την υποτίθεμενη δράση του Κανά και της Κυριακίδου στο Ελλασφράγιστο. Η Κυριακίδου απαντά όλα αντί λανών. Κάποια στηγμή αντιλαμβάνεται ότι πέφτει συνέχεια σε αντιφάσεις και αρχίζει να απαντά με ένα στερεότυπο «δεσμόθυμόματι». Μέχρι που πέφτει η κρίσιμη ερώτηση: Είπατε ότι συμμετείχατε επί πάντα στην έκδοση της Αντιπληραρχοφρόρησης. Γιατί δεν το έχετε αναφέρει αυτό το τόσο σημαντικό γεγονός ούτε στον Διώτη ούτε στον ανακριτή; Η Κυριακίδου δεν ξέρει τι να πει, οπότε αναλαμβάνει να δώσει τη λύση η πρόεδρος. Και τί φταίμε εμείς, αν δεν έκαναν καλή τη δουλειά τους ο Διώτης και ο Ζερβάς μπτεάκος, λέει εκευρισμένη η κ. Μπριλλή. Το δικαστήριο παγώνει. Ο εφέτης Φράγκος τη σκουντάει με τον αγκώνα

του, ενώ ο εφέτης Μουστάκας κάτι τη λέει. Η γκάφα, όμως, είχε γίνει και ο Κού γιας δεν την αφήνει ανεκμετάλλευτη. Παραπτερεί στην πρόεδρο, ότι δεν είναι δυνατόν να εκθέτει συναδελφους της για να καλύψει την Κυριακίδου. Ο εισαγγελέας Παπατής προσπαθεί να βοηθήσει αλλά κάνει χειρότερα τα πράγματα. Ζρτά τα το λόγο για να πει, ότι τα ανακριτικά όργανα έκριναν ότι δεν ήταν ανάγκη να ρωτήσουν τέτοιες λεπτομέρειες! Ο Αντώνης Κούγιας επιανέρχεται: Δηλαδή είναι λεπτομέρεια μια τέτοια δράση; Και στο κότω-κάτω, τα ανακριτικά όργανα δεν μπορούσαν να γνωρίζουν τι ξέρει και τι δεν ξέρει η Κυριακίδου για να τη ρωτήσουν. Αυτή παρουσιάστηκε αυτοβούλως -υποτιθέται- και αυτή θα έπρεπε να καταθέσει ό,τι υποτίθεται ότι γνωρίζει.

τασκευή έγινε από την Αντιτρομοκρατία κή ανάφεσα στην πρώτη και τη δεύτερη κατάθεσή της στον Διώτη. Γ' αυτό καθιστην πρώτη κατάθεση δεν λέει τίποτα ενώ στη δεύτερη περιγράφει ένα σενόριο που της είπαν να περιγράψει, αναρωτώντας όσα είχε πει στην πρώτη της κατάθεση. Στο σημείο αυτό παρεμβαίνει ο Κανάς και λέει ότι η Κυριακίδου είναι κατασκευασμένη για να στηθεί μια σκευωρία σε βάρος του. Και καθώς έχει πάρα φόρα μιλάει για «προσχηματική ομολόγηση Τσιγαρίδω», τοποθετώντας την στο ίδιο παρονομαστή με την κατάθεση της Κυριακίδου! Επαναλαμβάνει, δηλαδή, τη

γνωστή αθλιότητα που εδώ και καιρό διαδίδεται (χωρίς να βρίσκει αποδέκτες) σε βάρος του Χ. Τσιγαρίδα. Διαπράττει την ίδια αθλιότητα, χωρίς να συνειδητοποιεί ότι κάνει μαντάρα την προσπάθεια που επί τόσες μέρες καταβάλλει ο συνιγορός του.

Η πρόεδρος αρπάζει στον αέρα την ευκαιρία να πάει αλλού το θέμα. Λέει στον Κανά ότι οι φράσεις που χρησιμοποίησε και για τον Τσιγαρίδα και για την Κυριακίδου είναι ιδιες με τις φράσεις που περιλαμβάνονται στις προκηρύξεις που έχουν κυκλοφορήσει στο διάδρομο του δικαστηρίου (αλήθεια, αποτελούν στοιχείο της δικογραφίας αυτά τα κωλόχαρτα και τα χρησιμοποιεί η κ. Μπρλλή;) και τον ωράει αν έχουν σχέση με τον ίδιο. Ο Κούγιας παρεμβαίνει για να προστατεύσει τον πελάτη του (τί να κάνει κι αυτός), τα πνεύματα οξύνονται και γίνεται διάλειμμα.

Μετά το διάλειμμα, η πρόεδρος ζητάει από τον Α. Κούγια να εξηγήσει τη θέση του. Ο συνήγορος επαναλαμβάνει όσα είχε πει, για μάρτυρα που κατασκευάστηκε από την Αστυνομία, η οποία χρησιμοποίησε το προσωπικό μήσος της Κυριακίδου ενάντια στον Κανά, σε συνδυασμό με τα όσα στοιχεία είχε κατορθώσει να συγκεντρώσει για τον ΕΛΑ. Η πρόεδρος κάνει πτως δεν καταλαβαίνει και τον ρωτάει αν θεωρεί πως η κατάθεση γράφηται από άλλους. Δεν το γνωρίζουμε, απαντά ο Κούγιας. Ο κ. Διώτης το γνώριζε; επιμένει η πρόεδρος. Δεν το γνωρίζουμε, απαντά και πάλι ο συνήγορος, χωρίς να της κάνει τη χάρη να πάρει πίσω απόδήποτε από αυτά που είπε και που αποτελούν το βασικό υπερασπιστικό ισχυρισμό του εντολέα του. Η πρόεδρος τότε απευθύνεται στον Α. Κανά και τον ρωτάει τα ίδια. Ο Κανάς συμφωνεί με το συνήγορό του: Της είπαν τι να κατοθέσει και αυτή πήγε και τα είπε, είναι κατασκευασμένη. Η πρόεδρος επιμένει: Και η τοποθέτηση Τσιγαρίδα είναι προσχηματική, όπως είπατε; Δεν με ενδιαφέρει, απαντά ο Κανάς, προσπαθώντας να μαζέψει τα όσα είχε πει πριν. Δηλαδή μπήκε κατηγορούμενος για να ενοχοποιήσει εօσάς; επανέρχεται η πρόεδρος. Ετσι πιστεύω, άλλα δεν με ενδιαφέρει, απαντά ο Κανάς.

Μετά τον εισαγγελέα Πατσή, που έβγαλε ένα λογίδριο για το μεγαλείο της Αστυνομίας, ο λόγος δόθηκε στην πολιτική αγωγής από την οποία ακούσαμε ξανά τον γνωστό «δεκάρικο» του Ευαγγελάτου για την ιστορία του, τη χροντά και τη δημοκρατία, που κατέληξε (ο «δεκάρικος») σε ύμνο προς την Αστυνομία και σε καταγγελία δύσων υποστηρίζουν διτή Αστυνομία στήνει υποθέσεις! Οι συνήγοροι υπεράσπισης που πήραν το λόγο υποστήριξαν όλοι το ίδιο πρόγραμμα. Οτι έχουν κατασκευαστεί υποθέσεις από την Αστυνομία και διτί εν πάσῃ περιπτώσει οι επ' ακροατηρίων διαδικασίες γίνονται για να ελεγχθεί η νομιμότητα και της Αστυνομίας και των δικαιοστικών που έκαναν προανακριτικές και ανακριτικές πράξεις. Το επεισόδιο κλείνει με απόφαση της προέδρου να σταλούν τα πρακτικά στον εισαγγελέα και στον Δικηγορικό Σύλλογο «για τα κατ' αυτούς». Μια ακόμα απειλή προς τους συνηγόρους, για να κάνουν πτίσω και να πάψουν να αποκαλύπτουν και να καταγγέλουν τη σκευωρία. Μια ακόμα προσπάθεια να προστατευθεί η Κυριακίδη, που είναι το μόνο «ενοχοποιητικό» στοιχείο που έχουν.

Στο σημείο αυτό θα θέλαμε να κάνουμε ένα μόνο σχόλιο. Αφήστε τα δικά μας ρεπορτάζ. Πάρτε τα ρεπορτάζ όλων των εφημερίδων (πλην «Ελεύθερου Τύπου») για όλες τις μέρες που καταθέτει η Κυριακίδη. Θα διαπιστώσετε, ότι όλες μιλούν για αντιφάσεις και παλινωδίες. Και τις αναφέρουν κιόλας. Το γεγονός αυ-

Έχουμε και λέμε. Καπελλάκηδες, Ματαζήδες, Κυπατζήδες, Ασφαλίτες, Δημοτικοί μπάτοι, Ειδικοί φρουροί, Συνοροφύλακες, κοντά 70.000 τσογλαναρία φαίνεται ότι δεν είναι αρκετή στο νέο υφυπουργό Καταστολής Χρ. Μαρκογιανάκη. Βγήκε, λοιπόν, η υπουργάρα μας στον "Ελεύθερο Τύπο" και δήλωσε ότι όλοι αυτοί δεν φτάνουν. Γι' αυτό και η κυβέρνηση σχεδιάζει τη συγκρότηση Αγροτικής Ασφάλειας, Σχολικής Αστυνομίας και Δικαστικής Αστυνομίας.

Εδώ τα πήρα χοντρά. Πας που πας να κάνεις μια δουλειά, ρε μεγάλε, τουλάχιστον κάντην σωστά. Τόσα και τόσα μαντριά φτιάχνεις για τα καινούργια σου μπατσογόυρουνα, ας έφτιαχνες ακόμα μερικά για να σταυλίσεις την Θρησκευτική Αστυνομία που έπρεπε να ιδρύσεις! Καλά, ρε μόρτη, τον Χριστόδουλο δεν τον σκέφτηκες; Δεν τον είδες που δόξασε το θεό που βγήκε πρωθυπουργός η αρχηγάρα σου, ούτε διάβασες την εγκύλιο που έστειλε στους καλόγερους και τους διατάζει "να συμπεριλάβουν στις προσευχές τους οι μοναχοί τους νέους πολιτικούς άρχοντες της Ελλάδας, την Κύπρο, τους ανδρώπους των Μεσωνών Ενημέρωσης..."; Δεν τα εκτίμησες καθόλου όλα αυτά:

Μην μου πεις, μάγκα μου, ότι δρησκευτική αστυνομία έχουν μόνο οι μουλάδες στο Ιράν. Ε και; Λίγα κοινά έχουμε εμείς με το Ιράν; Υπάρχει άλλο κράτος στον κόσμο, εκτός απ' το δικό μας και του Ιράν, όπου κάθε κρατική λειτουργία και δραστηριότητα αρχίζει με "αγιασμό" και ψαλμωδίες; Υπάρχει πουδενά αλλού στον πλανήτη άλλη κυβέρνηση εκτός απ' τη δικιά μας και του Ιράν, που δεν δεωρείται νόμιμη αν δεν υπογράψει το πρωτόκολλο ορκομωσίας ο αρχηγός της εκκλησίας; Και στο φινάλε, γίγαντά μου, ούτε το Σύνταγμα στο οποίο ορκίστηκες δεν ξέρεις; Πώς αρχίζει; "Εις το όνομα της Αγίας και Ομοιουσίου και Αδιαίρετου Τριάδος". Ξέρεις να υπάρχει κάτι ανάλογο σε κανένα άλλο Σύνταγμα; Μόνο στο δικό μας και στο Ιράν υπάρχει (ίσως και σε καμιά τριτοκοσμική χώρα, για να μην είμαι απόλυτος).

Αφησε, λοιπόν, τα σάπια και κοίτα να προλά-
βεις κι αυτή την επιδυμία του Χριστόδουλου. Μπο-
ρεί να μην την εκφράζει φωναχτά ακόμα, γιατί
τώρα έχει άλλες προτεραιότητες. Να τοεπώσει
τα 235 εκατ. ευρώπουλα που του είχε εγκρίνει ο
Σημίτης, να αποχαρακτηριστεί η δασική έκταση
στην Καρέα για να χτίσει το νέο παλάτι του, να
ξεπετάξει κάτι νταλαβέρια που έχει με την αρ-
χαιολογία για να χτίσει ξενοδοχείο στο Κολω-
νάκι κ.ά. Έχει δουλειές με ράσα δηλαδή.

Και να δυμάσαι, υπουργάρια μου. Ο Χριστόδουλος μπεγκλεριάζει το ποίμνιό του καλύτερα απ' ό,τι ο Μικρούτσικος τους παίχτες του fame story. Κανόνισε λοιπόν την πορεία σου.

Γιώργης Γιαννακέλλης
giorgis@eksegersi.gr

τό ανάγκασε την Κυριακίδου να δηλώσει κάποια στιγμή στη δίκη ότι τη διαπομπέύσουν οι εφημερίδες και γράφουν σε βάρος της. Γ' αυτό άλλωστε είχε αποκαλέσει γνωστές δημοσιογράφους «πουτάνες που τις πληρώνει ο Κούγιας», οι οποίες της έκαναν μήνυση. Αυτό που έχει δει όλος ο τύπος μόνο το δικαστήριο δεν βλέπει, γιατί δεν θελει να το δει.

■ 37η μέρα,
Πέμπτη, 29.4.2004

Με την έναρξη της διαδικασίας ζήτησε το λόγο ο Α. Κούγιας για να κάνει μια δήλωση, που είχε το παρακάτω περιεχόμενο: Διαφωτυρήθηκε για το περιεχόμενο της δήλωσης της προέδρου ότι θα στελει στον εισαγγελέα και στο πειθαρχικό του ΔΣΑ τα πρακτικά της χτεσινής συνεδρίασης, διότι ο ίδιος δεν έχει διατηρήσει καμιά αξιόποινη πράξη ή πειθαρχικό αδίκημα. Αντίθετα, υπέστη μια τρομερή δοκιμασία κατά αντιδικονομικό τρόπο, μετά από δήλωση που έκανε σχετικά με την άποψη του εντολέα του για το πώς η Κυριακίδου κατέθεσε στην Αντιτρομοκρατική. Στο σημείο εκείνο η προέδρος, πλήγητος αικόμια και το νομικώς κατοχυρωμένο απόρρητο μεταξύ δικηγόρου και εντολέως του, υπέβαλε ερώτηση για το αν όσα δήλωσε ο συνήγορος εκφράζουν τον εντολέα και αν είναι ακριβώς αυτά που του έχει πει. Δήλωσε ότι έχει αισθανθεί προσβολή της τιμής και της υπόληψής του και ότι επικυρώσεται να προσφύγει στη Δικαιοσύνη, αφού λάβει γνώση ακριβώς των όσων τον αφορούν για την απειλή της παραπομπής του στο πειθαρχικό και τον εισαγγελέα.

Η πρόεδρος αμέσως πήρε διάλειμμα ενός τετάρτου, το οποίο έγινε εικοσιπεντάλεπτο, και με την επανέναρξη της διαδικασίας δεν επανήλθε στο θέμα, αλλά έδωσε το λόγο στο συνήγορο για να συνεχίσει τις ερωτήσεις του. Και μάλιστα, δεν τον διέκοψε ούτε μία φορά, σε αντίθεση με τις προηγούμενες μέρες. Επανήλθε, όμως, στο τέλος της διαδικασίας δηλώνοντας ότι θεωρεί διάπραξη πειθαρχικού αδικήματος τη δήλωση Κούγια, για την οποία πρέπει να επιληφθεί ο εισαγγελέας. Ο Α. Κούγιας έκανε με τη σειρά του νέα δήλωση, αντίστοιχου περιεχομένου με αυτή που είχε κάνει το πρωί. Δήλωσε ότι θεωρεί ευθεία δυσφήμηση του τα όσα είπε η πρόεδρος και ότι επιφυλάσσεται να προσφύγει σε βάρος της προέδρου και όποιου άλλου των δημοσιευμάτων.

Με την πρώτη κιδίας ερώτηση ο Α. Κούγιας έβγαλε «λαβράκι». Η Κυριακίδου δήλωσε ότι στη δεύτερη κατάθεση, την οποία έδωσε στην Αντιτρομοκρατική, ερωτήσεις της υπέβαλε μόνο ο Διώτης και καθόλου οι αστυνομικοί. Ξέρετε -της είπε ο Κούγιας- ότι δεν έπρεπε να σας κάνει καμιά ερώτηση ο Διώτης, ο οποίος απλώς παρίστατο, αλλά μόνο οι αστυνομικοί που έπαιρναν την κατάθεση; Κέρωσε η Κυριακίδου και κατά το συνήθειο της προστάθησε να μπαλώσει τα πράγματα: «Μπορεί να μου έκαναν και δυο-τρεις ερωτήσεις οι αστυνομικοί στο τέλος, δεν θυμάμαι». Τσιμουδιά και από την πλευράς δικαστήριου, μολονότι αποκαλύφτηκε μπροστά του ότι μια κατάθεση, την οποία φέρεται να παίρνουν οι αξιωματικοί της Αντιτρομοκρατικής, Παταγεωργίου και Φραγκίσκος, πάρθηκε από τον Διώτη!

Αλήθεια, είναι έγκυρη μια τέτοια κατάθεση; Ασφαλώς και όχι, και αυτή ήταν η μεγάλη ειδηση της ημέρας. Το δικαιοτήριο έκανε «γαργάρω» μια τόσο σημαντική αποκάλυψη, την ακυρότητα της κατάθεσης με βάση την οποία τρεις άνθρωποι οδηγήθηκαν στη φυλακή και απειλούνται με ποινές ισοβίων. Υποθέτουμε ότι θα υπάρξει συνέχεια από πλευράς υπεράσπισης.

Ο Α. Κούγιας συνέχισε με ερωτήσεις που αφορούσαν την υποτιθέμενη συμμετοχή της Κυριακίδου και του Κανά στον ΕΛΑ, στη διάρκεια των οποίων η Κυριακίδου συνέχισε να πέφτει στις ίδιες αντιφάσεις. Αναγκάστηκε, μάλιστα, να πει ότι δεν θυμάται και τόσο κολά, γιατί το μυαλό δεν είναι κουρδιστήρι για να τα θυμάται όλα τόσο καλά μετά από τόσα χρόνια! Προφανώς το μυαλό της λειτουργεί καθαρά επιλεκτικά.

Φτάνοντας στην περιγραφή για τα ρολόγια που υποτίθεται ότι η Κυριακούν αγόρασε κατόπιν υπόδειξης του Κανά, για να κατασκευάσει ο ΕΛΑ βόμβες, η μάρτυρος «θυμάται» ότι την είχε στείλει να αγοράσει και άλλα ρολόγια, επιτραπέζια αυτό τη φορά, από ένα μαραζό «κάπου γύρω

ωρα από την Ομονοία». Οταν ο συνήγορος τη ρωτάει πότε αγόρασε τα ρολόγια, είναι έτοιμη να απαντήσει (έχει προετοιμαστεί κατάλληλα). «Έγω είπα στον κ. Διώτη ότι δεν θυμάμαι ημερομηνία και αυτός έγραψε το 1985. Είναι λάθος. Τα αγόρασα αμέσως μετά την επιστροφή του Κανά» δηλαδή το 1980, όταν επέστρεψε από το υποθέμένο ψεύτικο μπαρκάρισμα). Αφοσία και πάλι από την έδρα κι ας θήξτηκε ο συνάδελφός τους Διώτης, που υποτίθεται ότι έγραψε μόνος του μια αυθαίρετη ημερομηνία. Αν είναι να «σωθεί» η Κυριακδύο οι πάει και το πολιάρψεπλο και η αξιοποιτία του Διώτη.

αφού στην ταυτότητά της αναφερόταν όνομα συζύγου, και απαντά ότι δεν θα έφταναν στον Κανά, γιατί αυτός είχε άλλη διεύθυνση στην ταυτότητά του! Τόσο αφελή θεωρεί την ασφάλεια, ώστε να μη στήσει καρτέρι έξω από το σπίτι στο οποίο θα πήγαινε ο ανυποψίαστος Κανάς, αφού μποτιθετού ότι έμεναν μαζί.

Το «κιλού» της παράστασης ήταν όταν η Κυριακίδου έβγαλε από την τοσάντα της ένα κόκκινο γάντι και το παρουσίασε με θριαμψευτικό τρόπο στο δικαστήριο: «Τα κόκκινα γάντια τα φορούσε η Μυρτώ». Ο Κούγιας ζήτησε να κατατεθεί το γάντι στο δικαστήριο (γιατί η Κυριακίδου πήγαινε να το πάρει πίσω) και στο καπάκι ζήτησε να γίνει πραγματογνωμοσύνη για να ελεγχθεί από το DNA η αξιοπιστία της μάρτυρα. Η Κυριακίδου πετάχτηκε σαν ελατήριο: «Αυτά τα γάντια τα φορούσα κι εγώ! Περιττό να σημειώσουμε ότι ποτέ μέχρι σήμερα, στις αλλεπαλληλες καταθέσεις της στον Διώτη, την Αντιτρομοκρατική και τον ανακριτή δεν έχει αναφέρει ότι κρατούσε για ανάμνηση και τα γάντια που φορούσαν στη γιάφκα. Στο σημείο αυτό παρενέβη ο συνήγορος της Ειρ. Αθανασάκη, Αρης Κωνσταντάκης, και είπε ότι το γάντι δείχνει καταφανέστατα ολοκαίνουργο. Γ' αυτό ζήτησε να γίνει πραγματογνωμοσύνη με άνθρακα 14 (C14) για να βρεθεί η ηλικία του. Και τότε ακούστηκε το αφίμητο από την κ. Μπριλή: «Εγώ έχω γάντια του 1970 και δείχνουν σαν καινούργια! Ο συνήγορος μιλούσε για επιστημονική μέθοδο χρονολόγησης και η πρόεδρος απαντούσε για εμφάνιση και οπτική εμπειρία! Η κ. Ιατροπούλου παρατήρησε ότι η Κυριακίδου έβγαλε το γάντι από την τοσάντα της τη συγκεκριμένη στιγμή που στριμώχτηκε. Αυτό σημαίνει ότι το είχε προσχεδιάσει και δεν το θυμήθηκε ξαφνικά. Γ' αυτό και δεν το παρουσίασε ως στοιχείο από το πρωί. Εμείς θα συμπληρώναμε και κάτι αλλό. Το κοστούμι, που υποτίθεται ότι φορούσε ο Κανάς όταν πήγαινε στις ενέργειες του ΕΛΑ, η Κυριακίδου το πέταξε στα σκουπίδια κι αις έχει τέτοιο νταλκά με τον Κανά, ενώ το γάντι της «Μυρτώ» το κράτησε. Στο διάλειμμα που προηγήθηκε, πάντως, μιλούσε για πάνω από πέντε λεπτά στο κινητό της. Ισως κι αυτό να λέξει κάτια».

Η πρόεδρος απευθύνεται στους συνηγόρους της Αθανασάκη και τους ρωτάει πιεστικά αν η εντολέας τους δέχεται να υποβληθεί σε τεστ DNA. Οι συνήγοροι απαντούν πως πρώτα πρέπει να ικανοποιηθεί το αίγματά τους της διερεύνησης της ηλικίας του γαντιού και μετά θα απαντήσουν στο αίτημα για τεστ DNA, για το οποίο υπάρχει ορθογραφία ότι είναι οναξιόπιστο. Η πρόεδρος κάνει πως δεν καταλαβαίνει. Συμπτειριφέρεται σαν κακή συνδικαλίστρια σε πανεπιστημιακά αμφιθέατρα τη δεκαετία του 80.

Το δικαστήριο επιφύλαχτηκε επί του αιτήματος της υπεράσπισης Κανά για έλεγχο DNA και επί του αιτήματος της υπεράσπισης Αθανασάκη να προηγθεί έλεγχος της ηλικίας του γαντού και ο λόγος δέρμας και πέλματου Α. Κορίνης.

ου και ο λογός ουδήκε και πια! Οτον Α. Κουγιά.
Ρωτάει ο Κουγιάς τι έγιναν τα μεγάλα αντικείμενα που υπήρχαν στην Πολέμωνας (κρεβάτια, τραπέζια, καρέκλες). «Κάποια τα πετάξαμε», απαντά η Κυριακίδη. Πού τα πετάξατε, επανέρχεται ο συνήγορος. Κόκαλο η Κυριακίδη. Πότε απαντάει ότι τα πήρε ο Κανάς, πότε ότι τα κουβάλησαν αυτή με τον Κανά, πότε ότι τα κουβάλησαν μαζί με ένα τρίκυκλο, πότε ότι τα πήρε ο Κανάς και η ίδια δεν έρει πως. Μπερδεύει τα λόγια της, λέει και ξελέει, δεν μπορεί να περιγράψει μια απλή διαδικασία την οποία υποτίθεται ότι είχε ζήσει. Ο Κουγιάς επιμένει να τη ρωτάει λεπτομέρειες και δεν έρει τι να απαντήσει. Απόδειξη ότι δεν γνωρίζει απολύτως τίποτα και οι εκπαιδευτές της δεν σκέφτηκαν ότι θα της ζητηθούν τέτοιες λεπτομέρειες για να της φτιάξουν ένα παραμύθι και για τη μετακόμιση. Μόνη της στάθηκε αδύνατο να φτιάξει ένα παραμύθι την ώρα που ρωτώταν και ξέχασε να απαντήσει με ένα γλες θυμάμα! Αυτοπομπεύτηκε

Θελούμε να κλείσουμε αυτό το ρεπορτάζ με ένα εύστοχο σχόλιο που ακούστηκε από συνάδελφο δημοσιογράφο που στέκεται στο κέντρο τούπου. Το γεγονός ότι από δέκα εκατομμύρια Ελλήνες η Αντιτρομοκρατική βρήκε μόνο αυτό το σούργελο για να στηρίξει πάνω της την υπόθεση της εξάρθρωσης του ΕΛΑ είναι προς τιμήν του ΕΛΑ. Δεν βρέθηκε κανένα από τα μελή αυτής της οργάνωσης που να δεχτεί να πατιξει το ρόλο του καταδότη και κατέληξαν στην Κυριακίδην.

■ Πρυτάνεις - υπουργείο Παιδείας

Προς το παρόν, τοσάι και συμπάθεια

Τα γνωστά επιχειρήματα, μετά από κάθε κυβερνητική αλλαγή, της "καμένης γης" επικαλείται η ΝΔ προκειμένου να μην υλοποιήσει άμεσα την προγραμματική της "δέσμευση" για αύξηση των δαπανών για την Παιδεία.

Η υπουργός Παιδείας, που παρευρέθηκε στην 46η τακτική σύνοδο των πρυτάνεων των πανεπιστημάτων στις 23 - 25 Απριλίου, με κατηγορηματικό τρόπο αρνήθηκε να ικανοποιήσει τα μισθολογικά αιτήματα των πανεπιστημιακών εντός του 2004, ενώ για την αναγκαιότητα να χρηματοδοτηθούν τα πανεπιστήμια ώστε να επιβιώσουν τα μεταπτυχιακά προγράμματα καθώς και τα 34 νέα πρατηφορικά τμήματα που ίδρυθηκαν, στα πλαίσια της διεύρυνσης της ανώτατης εκπαίδευσης, δήλωσε ότι το υπουργείο Παιδείας έχει σοβαρή "μαύρη τρύπα" και γι' αυτό έχει ζητήσει πρόσθετη επιχορήγηση για να αντιμετωπίσουν οι ανάγκες. Το ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση χρηματοδοτύσει αυτά τα προγράμματα ήταν γνωστό τοις πάσι, όπως επίσης ήταν γνωστό ότι θα κλείσει οριστικά τις στρόφιγγες από τον ερχόμενο Σεπτέμβριο, έπειτα από δύο πα-

ρατάσεις που έδωσε. Δεδομένη δε ήταν και η ανογκαιότητα λειτουργίας των 34 νέων τμημάτων, σύμφωνα με τις αποφάσεις της προηγούμενης κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Παρόλα αυτά η ΝΔ προεκλογικά έδινε έμφαση στη βιολησή της ν' αυξήσει τις δαπάνες για την Παιδεία για ευνόητους λόγους, κάνοντας μια χλιαρή κριτική για την πολιτική που ακολουθήθηκε στην εκπαίδευση, ενώ τώρα που ο "κυρίαρχος λαός" περνάει από το ταμείο για να εισπράξει το λογαριασμό, κάνει σημαία τη "μαύρη τρύπα" του υπουργείου Παιδείας.

Από την άλλη μεριά οι πρυτάνεις, παρόλο που υπογράμμισαν με έμφαση το μείζον πρόβλημα της υποχρηματοδότησης της ανώτατης εκπαίδευσης, έδειξαν "καλή και πολιτισμένη" διαγωγή απέναντι στη νέα υπουργό Παιδείας, δικαιώνοντας άλλωστε τη θέση και το ρόλο τους, ως θεσμική δύναμη του συστήματος.

Επανήλθαν απλώς διακηρυχτικά στα ζητήματα της αύξησης του ποσοστού του ΑΕΠ που διατίθεται για την Παιδεία στο επίπεδο του 5% (και αυτό βεβαίως σταδιακά

OXI ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΓΚΟΥΑΝΤΑΝΑΜΟ
ΣΤΗ ΛΑΡΙΣΑ

Συγκεντρώσεις - Πορείες
ΛΑΡΙΣΑ Σάββατο 8 Μάΐου 5 μ.μ. - Συναυλία 8 μ.μ.
(Μετακίνηση με πολύμετρη - Δεκάδες συμμετοχής τηλ.: 6972158305 - 6976127545)
ΑΘΗΝΑ Πέμπτη 13 Μάΐου Προπύλαια 7 μ.μ.

Επιπροπή Αγάνα για την Αποκάλυψη και Καταγγελία
των Ποροφίλεσκων και των Ξένων Ποροφίλεσκων στην Πολιτική Δίκαιος

μην τυχόν και ζοριστεί το σύστημα) και της αναβάθμισης του μισθολογίου των μελών ΔΕΠ των πανεπιστημάτων, που αντιμετωπίσθηκε μερικώς από την προηγούμενη κυβέρνηση και παραμένει σε εκκρεμότητα, και έπειτα ως καλοί γνώστες του savoir vivre που απαιτεί το "τοσάι και συμπάθεια" άφησαν την καινούργια "αντίταλο" να κάνει τις δηλώσεις της, μη δειχνοντας προς το παρόν καμιά διεκδικητική διάθεση.

Αναγνώρισαν δηλαδή στη νέα πολιτική ηγεσία το δικαίωμα της πίστωσης χρόνου, ενώ τα προβλήματα της ανώτατης εκπαίδευσης είναι και γνωστά και μεγάλα και καθόλου μα καθόλου ελαστικά.

Στη σύνοδο, ο πρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών Μπαμπινιώτης, επανέφερε τη γνωστή πρότασή του για αλλαγή του τρόπου πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, με αδιαπραγμάτευτα βεβαίως βεβαίως των "κλειστό αριθμού εισακτέων", που θα καθορίζεται από τα πανεπιστήμια, και τις σκληρές εξετάσεις, που μετατίθενται μέσα στα πανεπιστήμια και γίνονται με ευθύνη τους, έπειτα από ένα προπαρασκευαστικό έτος. Επιμέρους συζήτηση δεν έγινε, απόφασιστη και όμως από όλους τους πρυτάνεις να συσταθεί ειδική επιτροπή πρυτάνεων και ειδικών επιστημόνων, που θα μελετήσει το θέμα και θα εισηγηθεί σε έκτακτη σύνοδο των πρυτανικών αρχών. Τέλος ο καθορισμός της λύσης παραπέμφθηκε σε "εθνικό διάλογο".

Η Μ. Γιαννάκου, όμως, όταν ρωτήθηκε σχετικά εμμέσως, πληγή σαφώς, εξέφρασε την αντίθεσή της στην πρόταση Μπαμπινιώτη, αφού υπο-

γράμμισε ως ζήτημα αδιαπραγμάτευτο το αδιάβλητο των εξετάσεων, ζήτημα που προφανώς τίθεται υπό αμφισβήτηση με την διεξαγωγή των εξετάσεων από κάθε πανεπιστήμιο χωριστά.

Οι πρυτάνεις απαίτησαν από την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ - και εδώ μιλησαν με πιο σκληρή γλώσσα - να "διαφυλάξει την ποιοτική στάθμη των πανεπιστημιακών σπουδών" στο Συμβούλιο των Υπουργών της ΕΕ, που θα κρίνει την τύχη της γνωστής τροπολογίας του ευρωβουλευτή της ΝΔ Χατζηδάκη, για την αναγνώριση των πτυχών των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών, που συνεργάζονται με πανεπιστήμια του εξωτερικού, μέσω συμφωνιών δικαιοχρήσης.

Η υπουργός Παιδείας όμως έκανε κανονικά τον "κινέζο", δηλώνοντας ότι δεν πρέπει να συγχέει κανείς τους ακαδημαϊκούς τίτλους με τα επαγγελματικά δικαιώματα και κρύφτηκε πίσω από την απατηλή διακήρυξη ότι οι "εθνικές κυβερνήσεις έχουν τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο για το περιεχόμενο των σχετικών ρυθμίσεων". Επανέλαβε δηλαδή τις γνωστές τετριμφένες δικαιολογίες που πρόβαλε έως τώρα και το ΠΑΣΟΚ, οι κυβερνήσεις του οποίου με τη γνωστή πολιτική τους γένησαν και εξέθρεψαν το γνωστό πρόβλημα με τα ΚΕΣ.

Οι πρυτάνεις φράνηκαν να μην πείστηκαν και διαμήνυσαν ότι "τα πανεπιστήμια θα παρακολουθούν από κοντά την εξελίξη του θέματος και θα παρέμβουν όταν και όσο χρειάζεται για να αποφευχθεί αυτή η απαράδεκτη κατάσταση".

Γιούλα Γκεσούλη

**Ολοι το επόμενο Σάββατο,
8 Μάη, στη Λάρισα**
**Η παρουσία μας πρέπει να
είναι μαζική, για να είναι
το μήνυμά μας δυνατό**

Κλείστε θέση στα τηλέφωνα
6972158305 και 6976127545

Τις Παρασκευές

5 ταινίες του
hal hartley

30/04 trust 1990	
07/05 simple men 1992	
14/05 amateur 1994	
21/05 henry fool 1997	
28/05 the book of life 1998	

κάθε παρασκευή στις 8.30μμ στην παραδοσιακή αίθουσα αναδρούμενης έδρας της Λαρίσης www.larissasymposion.com

Trouble & Desire: αφιέρωμα στον Hal Hartley

Η σύντομη για φέτος σειρά προβολών στην «Κόντρα» κλείνει με ένα εκτενές αφιέρωμα στον αμερικανό σκηνοθέτη Χαλ Χάρτλεϊ, σκηνοθέτη πραγματικών ανθρώπων και απίστευτων περιστατικών.

Ανάμεσα στις πλέον ιδιότυπες και ταλαντούχες μορφές του ανεξάρτητου αμερικανικού κινηματογράφου, ο Χάρτλεϊ γύρισε στην πρώτη του ταινία με τα ελάχιστα χρήματα που κατάφερε να βρει από δάνειο-ευκαιρία μιας τυχαίας τράπεζας. Είκοσι περίπου ταινίες αργότερα, ο Χάρτλεϊ παραμένει ενδεής και γεμάτος "ασύμφορες" ιδέες αποστομωτικού ρεαλισμού, απολαμβάνοντας, όμως, πια τη διεθνή αναγνώριση ως μοναδικού στο είδος του κινηματογραφιστή.

Τις επόμενες 5 Παρασκευές, λοιπόν, προβάλλουμε κάποιες από τις γνωστότερες ταινίες του: "trust", "simple men", "amateur", "henry fool", "the book of life" και σας καλούμε στην απολαυστική "ανθρώπινη κωμωδία" που εξελίσσεται στο όχι και τόσο μακρινό σύμπτων του Χαλ Χάρτλεϊ.

■ 5-6 Ιούνη στο Πολυτεχνείο Το διήμερο της «Κ»

Με εντατικό ρυθμό προχωρούν οι προετοιμασίες για το φετινό διήμερο της «Κ», που θα γίνει το Σαββατοκύριακο 5 και 6 Ιούνη στο Πολυτεχνείο.

Ηδη έχουν καθοριστεί οι θεματικές ενότητες που θα είναι δύο. Η πρώτη (Σάββατο 5 Ιούνη) θα αναφέρεται στο εργατικό κίνημα σήμερα και η δεύτερη (Κυριακή 6 Ιούνη)

Εσπασε το δίδυμο

✓ Το αποτέλεσμα του ντέρμπι στην Τούμπα ανάμεσα στον ΠΑΟΚ και τον Παναθηναϊκό ήταν ένα από τα θέματα που απασχόλησαν την αθλητική επικαιρότητα τη βδομάδα που πέρασε. Η στήλη θεωρεί τη συζήτηση αυτή άνευ αντικειμένου για τους εξής λόγους:

1. Οι οπαδοί του Παναθηναϊκού ποσώς ενδιαφέρονται για το πώς κέρδισε η ομάδα τους. Σε μια τηλεφωνική επικοινωνία σε ραδιοφωνικό σταθμό οπαδός του Παναθηναϊκού έθεσε στον παρουσιαστή της εκπροπτής το ερώτημα «γιατί οι γαύροι προσπαθούν να μας πείσουν ότι το ντέρμπι ήταν στημένο;» και έδωσε και την παρακάτω απάντηση: «γιατί νομίζουν ότι μας ενδιαφέρει». Ορισμένοι φανατικοί οπαδοί του Παναθηναϊκού δηλώνουν μάλιστα ότι θα είναι περισσότερο ευτυχισμένοι αν αποδειχτεί ότι το παιχνίδι ήταν στημένο. Γι' αυτούς αυτό που μετράει είναι το αποτέλεσμα που δίνει στον Παναθηναϊκό μεγάλο αβαντάζ για την κατάκτηση του τίτλου και όχι ο τρόπος με τον οποίο έφτασε η ομάδα τους στην νίκη.

2. Οι οπαδοί του Ολυμπιακού από την άλλη πλευρά μπορεί να φωνάζουν για το ρόλο του Βόκου και να θεωρούν ότι ο αγώνας ήταν στημένος, όμως έρουν πολύ καλά ότι το αποτέλεσμα δεν αλλάζει και ότι ο Παναθηναϊκός είναι πολύ κοντά στον τίτλο. Οσο και αν προσπαθεί ο φίλα προσκείμενος στην ομάδα τους τύπος να τους πείσει ότι για την απώλεια του τίτλου φταίει ο ΠΑΟΚ που έδωσε στον Παναθηναϊκό το παιχνίδι, οι μουρμούρες στο ερυθρόλευκο στρατόπεδο γίνονται ολοένα και πιο έντονες, γιατί όλοι ξέρουν ότι ο τίτλος χάθηκε από τις γκέλες που έκανε η ομάδα τους μέσα στη Ριζούπολη. Εκτός των άλλων, οι γαύροι είναι και οι τελευταίοι που δικαιούνται για να ομιλούν, όπως θα έλεγε και ο μακαρίτης ο Κουτσόγιωργας, αφού άρκεί να θυμηθούμε το περσινό αγώνα του Ολυμπιακού στην Ξάνθη.

3. Κανείς δεν μπορεί να αποδειξεί ότι ένα παιχνίδι είναι στημένο και συνεπώς δεν υπάρχει λόγος να καταναλώνουμε φραίσσουσία. Άλλωστε, η πλειοψηφία των φιλάθλων ξέρει ότι σε τετοιους αγώνες η ομάδα που ενδιαφέρεται πάιρνει το αποτέλεσμα που θέλει, απλά και μόνο γιατί έχει πιο δυνατό κίνητρο. Οσον αφορά τη γνώμη της στήλης για το αν ήταν ή όχι στημένο το παιχνίδι, ένα και μόνο ερώτημα: Αν στη θέση του Ολ-

σαντέμπε
ήταν ο
Κωνστα-
ντίνου,

πόσες ήταν οι πιθανότητες να μπει η μπάλα στα δίχτυα;

✓ Στον αγώνα του Αρη με τη χαλκρόνα ο προπονητής των φιλοξενουμένων δεν πήγε στη συνέντευξη τύπου, γιατί όπως δήλωσε ο βοηθός του «προσπαθούσε να καθαριστεί από τα τσιγάρα και τα νερά που μας πετούσαν οι οπαδοί του Αρη». Χωρίς κανένα σχόλιο σας παραθέτουμε την «απάντηση» απαδού των κιτρινομαρυρών: «Τί θέλουν και διαμαρτύρονται; Τους πέταξε κάποιος ένα τσιγάρο και από πίσω έριχναν νερό για να σβήσουν τη φωτιά». Στον αγωνιστικό τομέα ο Αρης κατάφερε να πάρει μια μεγάλη νίκη και απενίζει με μεγαλύτερη σγουριά το μέλλον. Παρά το μεγάλο όγχος που είχαν οι παίχτες του, κατάφεραν να κάνουν ένα πολύ καλό παιχνίδι και να κερδίσουν, χωρίς μάλιστα να έχουν βοήθεια από τον διαιτητή. Η σωτηρία της ομάδας πρέπει να θεωρείται δεδομένη (αν και η νίκη του Ακράτη του επί του Ηρακλή δεν επιτρέπει ολιγωρία) και πλέον οι παράγοντες προσπαθούν να βρουν λύση στο οικονομικό και διοικητικό αδιέξοδο που υπάρχει.

✓ Οσοι παρακολούθησαν την περασμένη Κυριακή τον αγώνα ΠΑΟΚ-Παναθηναϊκός και στο καπάκι το ντέρμπι του ιστονικού πρωταθλήματος ανάμεσα στη Ρεάλ και τη Μπαρτσελόνα ακόμη αναρωτιούνται πώς είναι δυνατόν να θεωρούνται και οι δυο αγώνες ποδοσφαιρικοί, αφού το μόνο κοινό που έχαν ήταν το σκορ 1-2. Η στήλη θεωρεί ότι το Σαββατοκύριακο που πέρασε ήταν ένα από τα καλύτερα όσον αφορά τα αποτελέσματα των ομάδων που υποστηρίζει, αφού εκτός από την εντός έδρας ήττα της Μπαστιά, άλλες οι άλλες (Λιβερπουλ, Νότιγχαμ, Φούλαμ, Μπαρτσελόνα και Παναθηναϊκός) κατάφεραν να πάρουν τη νίκη. Δυστυχώς, λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων δεν πρόλαβαν να παίξων στο ίχνη μα, με αποτέλεσμα η αγωνιστική επιτυχία να μη συνδευτεί και από οικονομική (και ήταν και αρκετά καλές οι αποδόσεις).

✓ Η κόντρα ανάμεσα σε Ολυμπιακό και Παναθηναϊκό συνεχίζεται με αφορμή τον τόπο διεξαγωγής του τελικού για το κύπελλο. Στην πρώτη σύσκεψη που έγινε υπό την αιγιδα της ΕΠΟ, ο δυο ομάδες συμφώνησαν ο τελικός να γίνει όπως είχε αρχικά προγραμματιστεί στην Γιάννη και αφορά τη γνώμη της στήλης για το αν ήταν ή όχι στημένο το παιχνίδι, ένα και μόνο ερώτημα: Αν στη θέση του Ολ-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ Κουέντιν Ταραντίνο

Kill Bill vol. 2

Η πολυαναμενόμενη συνέχεια του Kill Bill vol. 1, διαφορετική από το πρώτο μέρος, πιο ήσυχη, με περισσότερες εκπλήξεις και χιούμορ, ασφαλώς λιγότερο βιρτουόζικη και εντυπωσιακή, όμως σχεδόν το ίδιο απολαυστική. Σ' αυτό το δεύτερο μέρος η Νύφη εξοντώνει άλλους δύο εχθρούς ωστόσο το φτάσει στον Bill και αποκαλυφθούν τα κίνητρα και των δύο. Εκείνη άλλαξε ζωή γιατί έπρεκει να γίνει μητέρα, εκείνος την εκδικήθηκε γιατί ήταν ερωτευμένος.

Οποιοι πάντως επιχειρήσουν να δώσουν οποιεσδήποτε

προεκτάσεις ψυχολογικές ή άλλες σ' αυτή την ταινία μάλλον θ' αποτύχουν. Το Kill Bill από την αρχή ως το τέλος δεν είναι τίποτε περισσότερο από μια θεαματική διασκεδαστική ταινία, γνήσια στο είδος της όσο και ιδιόρυθμη, εξαιρετική συμπύκνωση όλων των ταινιών επιδείξης πολεμικών τεχνών και γουέστερν. Μια ταινία που αξίζει να δείτε.

■ Πίτερ Χέτζες

Το γλυκό στο τέλος

Μια οικογένεια επισκέπτεται το απολωλός της πρόβατο, την κόρη που έχει εγκαταλείψει το πατρικό της, για να περάσουν μαζί την ημέρα των Ευχαριστιών. Απ' αυτό το ταξίδι κερδίσμενη θα βγει η αγάπη, η κατανόηση και ο σεβασμός του διαφορετικού.

Συμπαθητική αμερικανική ταινία χαμηλού κόστους, που παρά το happy end καταφέρνει να γλυτώσει τα κλισέ και την τυποποίηση.

■ Αν Φοντέιν

Ναταλί

Μια νεαρή πόρνη επιστρατεύεται από μια απατημένη σύζυγο που θέλει να «δοκιμάσει» τον σύζυγό της. Ανάμεσα στις δύο γυναίκες αναπτύσσεται μια περιέργη σχέση. Στην προγματικότητα, η μεγαλύτερη βιώνει τον έρωτα μέσω της μικρότερης.

Μια καθεαυτό γαλλική ταινία, με ανολοκλήρωτους όμως χαρακτήρες, χωρίς βάθος και στόχο, που βλέπεται μόνο χάρη στους πρωταγωνιστές της (Φ. Αρντόν, Ζ. Ντεπαρντέ, Ε. Μπεάρ).

■ Σίνια Τσουκαμότο

A snake of June

Ενας άγνωστος εκβιάζει μια νεαρή παντρεμένη γυναίκα με όπλο κάποιες τολμηρές φωτογραφίες της. Μέσω κινητού τηλεφώνου την καθοδηγεί σε μια διαστροφική περι-

Πάπιας

YASASIN BIR MAYIS!

Ιράκ: Τομπούλο, τομπούλο, σ' ένα βαθύ μπαούλο

Στο επόμενο ψάξιμο η «ύποπτη προκήρυξη» θα γράφει «εσύ που το διαβάζεις αυτό είσαι μαλάκας!»

Καλή εκδρομή στους «αγωνιστικούς γιορτασμούς της Πρωτομαγιάς»

◆ Την έχουν δει «κάπως» με την «Κόντρα» (και πάντα «εν κρυπτώ και παραβύστω»- φραγκόκοτες...). Άλλα... «πάσαλος πασάλω εκκρούετω» - Ε. Αβέρωφ)

◆ Κουσουρής, Μαζιώτης, Γιώργης Γιαννακέλης (μήπως υπάρχει αρκετή ανοχή;).

◆ (Παρένθεση: το λογότυρο γράφεται με γιώτα, καμμία σχέση με νερό).

◆ Η κ. Πινόκιο πρέπει να διαβάζει το μάθημά της καλύτερα... (ή μήπως εκτός από καθίκι είναι και ανεπιδεκτή μαθήσεως, κοινώς γκαγκά;). Η υπηρεσία να της κάνει εντατικά...

◆ Εχουν πλάκα-γενικώς οι επαναστατίζοντες μικροστε(ε)ιοι. Ιδού ένα μικρό παράδειγμα από το «ΠΡΙΝ» (25/4/2004) - γράφει ο Γ. Δελαστίκ: «Το όχι των Ελληνοκυπρίων σάρωσε, λοιπόν, το μέτωπο... «Αρτέμης Μάτσας» των Σημίτη, Μητσοτάκη, Γιωργάκη, Κληρίδη και όλων των άλλων κηρύκων της ζενοδουλείας ή πρακτόρων των συμφερόντων των Αμερικανοβρετανών! Σαν το γαλατικό χωρίο του Αστερεί, ο Ελληνοκύπριοι άντεξαν... και είπαν το ανυπότακτο «όχι»... Στόχος του αμερικανικού ιμπεριαλισμού και της ΕΕ πάντως είναι πρώτα απ' όλα να «φάνε» τον Τ. Παπαδόπουλο από πρόεδρο, καθώς αυτός, εντελώς απροσδόκητα, εξελίσσεται σε «εθνάρχη»... Το αποκρυστικό πρόσωπο του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού ήταν ένα πολύ καλό μάθημα για

τους Κύπριους. Διαλύει σταδιακά τις αυταπάτες... Αυτό είναι πολύ θετικό... ταυτόχρονα το «όχι» αυτό ήταν περήφανη ψήφος εναντίον της πολιτικής της Ε.Ε!» (Και η εργοτική τάξη -τελικά- πάει στο διάλολο, μέσα από τον παράδεισο ενός δημοψηφίσματος -θα μου πεις τίνα κάνει κι ο Δελαστίκ, από εκλογές σε εκλογές πάει ο άνθρωπος, τόχει χάσει λόγο...).

◆ «Ετσι η αιρετική φωνή της Αμερικής, ο αναφρικής Τσόμσκυ, ζήτησε λίγο περισσότερο «κλασικό φιλελευθερισμό», λίγο περισσότερο σεβασμό «των δικαιωμάτων του ανθρώπου», «την τοποθέτηση των δικαιωμάτων των ατόμων πάνω από τα δικαιώματα των αφηρημένων δομών». Με άλλα λόγια φαίνεται να περιορίζεται πια στο αίτημα ενός πιο ανθρώπινου καπιταλισμού... ο λόγος του στην Ευρώπη μοιάζει ακίνδυνος. Άλλωστε, ίσως γι' αυτό αναγορεύθηκε επίτιμος διδάκτορας του Πανεπιστημίου Αθη-

νών...» («ΠΡΙΝ», 25/04/04).

◆ Δεν θα έχει αναδρομική ισχύ η κατάργηση της εισφράσας από 1% μέχρι 5% που μέχρι σήμερα παρακρατείται από περίπου 800.000 συνταξιούχους, υπέρ του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. (τόπε ο Αλογοσκούφης: περικοπή εξόδων...).

◆ Αναδιανομή της επιδότησης για το ελαιόλαδο (έλα συ... φύγε συ).

◆ «Η ομάδα όπου παρασκευάζεται η πρώτη υλή του φαρμάκου στην Πάτρα (σ.σ. στο Πανεπιστήμιο της πόλης) τιμήθηκε πρόσφατα με τη διάκριση του «καλύτερου προμηθευτή» της εταιρίας Roche Colorado για το 2001 και το 2002». Χρειάζεται σχόλιο; (η ειδηση από την -κρητική- εφημερίδα «ΜΙΤΟΣ», 25/04/04).

◆ Η ημερήσια εφημερίδα «Ελευθερία» της Καλαμάτας κοστίζει 0,59 ευρώ στο κράτος της Μεσσηνίας και 0,90 ευρώ στο κράτος της Ελλάδας.

Βασίλης

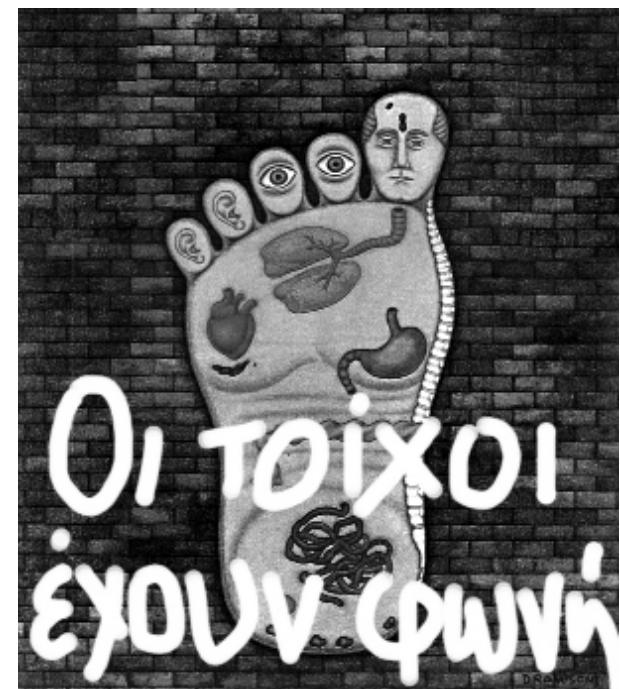
Η ταινία αυτή προέρχεται από την Ουγγαρία και σύμφωνα με το σκηνοθέτη της εστιάζει στην αμαρτία και τη μοίρα. Δεν τον ενδιαφέρει οποιοδήποτε κοινωνικό υπόβαθρο ή κοινωνιολογική προσέγγιση. Ούτε φυσικά η θέση των χαρακτήρων στην κοινωνία, παρά μόνο αυτοί καθευτοί ως άτομα και τι σκέπτονται. Αυτή η οπτική του σκηνοθέτη σε συνδυασμό με την ανερμάτιστη συμπεριφορά των ηρώων του και την αδιάφορη σκηνοθεσία καταλήγουν σ' ένα κάτω του μετρίου αποτέλεσμα.

■ Ντέιμιαν Νίμαν

Shade

Ταινία γεμάτη με απάτες στις υπόγειες χαρτοπαικτικές λέσχες του Λος Αντζελες. Τρεις απατεώνες του τζόγου τη «στήνουν» στον πραεγγανητή της τράπουλας (Σ. Σταλόνε).

Ελένη Σταματίου

◆ 1η Μάρτη - Η Ευρώπη των 25 - Η δική μας Ευρώπη - Συνοχής - αλληλεγγύης - κοινωνικής δικαιοσύνης - όχι στον νεοφλελευθερισμό (ΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ)

Κοιτάξτε. Δε θέλω μίζερες προσεγγίσεις. Δε θέλω ου, που έλεγε κι ο Γάλλης. Μπορεί οι γραφειοκράτες να είναι λίγο αργόσυρτοι, λίγο τευτελόσκυλα, λίγο παρτάκηδες, λίγο αρπαχτάκηδες, λίγο λαμπρίγια, λίγο καναλάκηδες, αλλά έχουν όραμα. 25 ευρωπαϊκές χώρες, το απαύγασμα του ευρωπαϊκού καπιταλισμού, θα τις μετατρέψουν σε πολιτείες του δικαίου. Συνοχή, αλληλεγγύη, κοινωνική δικαιοσύνη. Εμ' τι νομίζετε; Έχουν στόχο οι γραφειοκράτες που το πάνε λάσου-λάσου με τους καπιταλιστές. Ακόμα και με τους μεγαλοκαπιταλιστές του ευρωπαϊκού μπεριολισμού. Να τους πιάσουν στον ύπνο θέλουν. Να τους αποκοιμίσουν επιδιώκουν. Οχι στο νεοφλελευθερισμό. Ναι στον νεοραγιαδισμό.

◆ 1η Μάρτη - Ειρήνη και δουλειά - Ολοι στο Πεδίο του Αρεως (ΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ)

Τώρα το ρίζαμε στο ταξικό. «Ειρήνη και δουλειά ζητάει η εργατιά» δεν ξεσκίζεται να φωνάζει το ΚΚΕ; Ορίστε. Τότε προς τι η ξεχωριστή συγκέντρωση; Και οι ΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ το ίδιο ζητάνε, ειρήνη και δουλειά. Μέσα σε μια κοινωνία συνοχής - αλληλεγγύης - κοινωνικής δικαιοσύνης. Ειρήνη. Πολιτισμένα, ανθρώπινα πράγματα. Ειρήνη, αφασία, νοικοκυρούσηνη. Και ψήφο στην αριστερά. Και εμπιστοσύνη στη γραφειοκρατία. Για να δέσει η σούπτα.

◆ 1η Μάρτη 2004 - Ταξική ενόπτητα - αγώνας - Ο δρόμος της εργατικής τάξης (ΠΑΜΕ)

Πέμπτη μεσημέρι, 2 μέρες πριν την Πρωτομαγιά και οι αριστες των ταξικών δυνάμεων, αφασία και που. Αφίσα του ΚΚΕ ακόμα δεν συναντήσαμε. Εχει βγει, έχει βγει. Αλίμονο. Από κακή εκτίμηση της ΚΟΒ δεν κολλήθηκαν. Άλλα κουράστηκαν οι άνθρωποι. Εφτά αφίσες για τις εκλογές κόλλησαν. Δύο για το Κυπριακό. Ε, ας έκουραστούν και λίγο. Πρωτομαγιά έχουμε και του χρόνου, εκλογές δεν έχουμε (δύσα το μεγαλοδύναμο). Στα εθμοτυπικά θα κολλάμε τώρα!!! Εδώ το κόμμα καθόρισε ολόκληρο αποτελέσμα στην Κύπρο. Συγκρούστηκε στα ίσα με τον ιμπεριαλισμό. Αλίμονο.

◆ Θελούμε τις δουλειές μας και όχι απεργίες, εσείς μας αναγκάζετε να κάνουμε πορείες (Συμβασιούχοι Περιστερίου - Νίκαιας - Ζωγράφου)

Το σύνθημα κυριάρχησε στη συγκέντρωση και πορεία των συμβασιούχων αυτών των δήμων, τη Δευτέρα 26/4. Στενάχωρο βέβαια να το ακούει κανείς. Οσο κι αν δικαιολογείται - όσο δικαιολογείται - από το σημερινό πλαίσιο της γραφειοκρατίας, όπως το ειδαμε παραπάνω, στην πιο αριστερή του (λόγω Πρωτομαγιάς) εκδοχή. Να γιατί παραβιάζει το νόμο και δεν τους επαναπροσλαμβάνει ο κόκκινος δήμαρχος της Νίκαιας Μπενετάτος. Γιατί είναι οπορτουνιστές. Είπατε κάτι; Είναι απαραίτητη η ανεξάρτητη ταξική παρέμβαση; Συμφωνώ απολύτως.

◆ Είσαι σύμμαχος;

Αναρωτιόταν η Ντόρα. Για να μας πει μετά, ότι πήρε 250 απορριμματοφόρα για να βελτιώσει την καθαριότητα της πόλης. Για τους εργάτες καθαριότητας τί μέτρα πήρε δεν μας είπε, ούτε πρόκειται να μας πει από τα διαφημιστικά ταμπλό. Τί μέτρα πήρε για τις συμβάσεις τους, για την ασφαλεία τους, για τον καρκίνο και την ηπατίτιδα που θερίζουν στις υπηρεσίες καθαριότητας. Σύμμαχος με το Μητσοτακέο... Μπρρρ!!!

■ Κορνέλ Μουντρούσκο

Χαρούμενες μέρες

Ενας νεαρός αποφυλακίζεται και βρίσκει την αιδερφή του, Μητέρα ενός μωρού. Ερωτεύεται την πραγματική μητέρα του μωρού, που διεκδικεί το παιδί της πίσω και είναι ερωμένη του εργοδότη του. Οι σχέσεις των ηρώων γίνονται όλο και πιο τεταμένες όλο και πιο πολύπλοκες.

Aς μιλήσουμε με στοιχεία. Σαν να δικάζουμε.

Στις 19.9.1994 ο ΕΛΑ χτυπάει ένα πιούλιαν της Αστυνομίας στον Περισσό. Υπάρχουν μερικοί τραυματισμοί και ένας θάνατος. Ανάμεσα στους μάρτυρες εμφανίζεται στην Αστυνομία και κάποιος **Κορωνάιος**

Ανδρέας, μαρμαράς το επόγγειλμα που δηλώνει ότι τις προηγούμενες μέρες είχε δει κάτι ύποπτες κινήσεις στο χώρο και **σταν άκουσε από το ραδιόφωνο ότι έγινε έκρηξη**, θεώρησε ότι ίσως αυτά που είδε να είχαν σχέση και πήγε να καταθέσει τη συνεισφορά του. Περιγράφει δυο άτομα: έναν 28-35 ετών, μέτριου αναστήματος, κανονικής σωματικής διάπλασης, με στρογγυλό παχυύλι πρόσωπο και μικρό μαύρο μουστάκι, με περιποιημένη εμφάνιση που δεν έδειχνε εργάτη. Και έναν δεύτερο, πιο κο-

ξη, σημειώνοντας ότι αυτά δεν τα είχε πει στην πρώτη κατάθεσή του, που είπε ότι δεν είδε την έκρηξη, αλλά έμαθε γ' αυτή από το ραδιόφωνο (κοντολογίς, οι ασφαλίτες δεν του έδωσαν καμιά σημασία, γιατί προφανώς τον θεώρησαν μυθομανή).

Ο ανακριτής Ζερβομπεάκος κλείνει την ανάκριση σημειώνοντας ότι δεν προκύπτουν από πουθενά ενδείξεις οποιασδήποτε συμμετοχής του Γ. Σερίφη και δεν τον καλεί καν σε ανάκριση. Την κατάθεση Κορωνάιον την χαρακτηρίζε «μη πειστική» και σημειώνει τις αντιφάσεις του, καθώς και τα δύο κατέθεσαν οι δύο ασφαλίτες.

Ο εισαγγελέας Μύτης στην πρότασή του προς το Συμβούλιο επαναλαμβάνει τα ίδια με τον ανακριτή και προτείνει να μην απαγγελθεί καμιά κα-

Είμαστε όλοι Σερίφηδες

ντό, αναστήματος 160 με 1,68 (άρα ο πρώτος ήταν ψηλότερος).

Στις 26.2.2003 ο Κορωνάιος εμφανίζεται στον ανακριτή Ζερβομπεάκο και δηλώνει ότι είδε στην τηλεόραση τον Γιάννη Σερίφη και ομέσως τον ταύτισε με το πρώτο άτομο που ανέφερε στην κατάθεσή του το 1994. Δηλώνει ότι το Δεκέμβρη του 2002 τον κάλεσαν στην Αστυνομία και του έδειξαν περίπου 30 φωτογραφίες και σε μία από αυτές αναγνώρισε τον Γ. Σερίφη και τους βεβαίωσε ότι είναι το άτομο που ανέφερε στην κατάθεσή του.

Στις 6.3.2004 ο Ζερβομπεάκος τον ξανακαλεί και τον ρωτάει αν είναι σύγυρος. Απαντά ότι δεν υπάρχει περίπτωση να κάνει λάθος, όσο για την ήλικια (το 1994 ο Γ. Σερίφης ήταν 56 ετών) δεν τον κλονίζει καθόλου η διαφορά των 21-28 ετών.

Στις 11 και 14.3.2003 καλούνται από τον Ζερβομπεάκο οι αξιωματικοί της Αντιτρομοκρατικής Δάβαλος και Αρναούτης, οι οποίοι καταθέτουν ότι ο Κορωνάιος δεν αναγνώρισε στην κατάθεση που τους έδωσε τον Γ. Σερίφη, αλλά όταν έφτασαν στη φωτογραφία του είπε ότι απλά τον ήξερε από την τηλεόραση. Τους είπε ακόμα ότι είχε δει το ένα από τα δύο άτομα να πατάει το τηλεκοντρόλ και να γίνεται η έκρη-

Μολονότι ανακριτής και ει-

τηγορία κατά του Γ. Σερίφη. Το Συμβούλιο έχει άλλη γνώμη. Διατάζει να διεξαχθεί περαιτέρω ανάκριση, να ληφθεί απολογία του Γ. Σερίφη και να εξεταστεί κατ' αντίπαραστασή τον Κορωνάιος με τους δύο αξιωματικούς της Αντιτρομοκρατικής. Στην επιχειρηματολογία ανακριτή και εισαγγελέα απαντά επιλεκτικά με το εξής επιχείρημα: Ο Σερίφης διαπηρείται σε πολύ καλή σωματική διάπλαση και εμφάνιση, είναι ευκίνητος και συνεπώς η κατάθεση του μάρτυρα για την ήλικια του δεν μπορεί να ασκήσει επιρροή στην κρίση του Συμβούλου! (Τα άλλα δεδομένα, τις αντιφάσεις του μάρτυρα, δεν τα σχολιάζει καν).

Στις 4.2.2004 γίνεται η κατ' αντίπαραστασή εξέταση του Κορωνάιου με τους αξιωματικούς της Αντιτρομοκρατικής. Αυτοί λένε τα ίδια και ο Κορωνάιος δεν τους διαψεύδει. Παραδέχεται ότι δεν υπέδειξε τον Γ. Σερίφη ως δράστη της έκρηξης στον Περισσό (δηλαδή, είπε ψέματα την πρώτη φορά στον ανακριτή). Δηλώνει, όμως, ότι αναγνωρίζει τώρα με βεβαιότητα τον Γ. Σερίφη και ότι ήταν παρών στην έκρηξη. Οταν ο ασφαλίτης του λέει ότι σ' αυτόν δεν είχε πει τίποτα, παραδέχεται ότι για πρώτη φορά τα είπε στον ανακριτή.

Μολονότι ανακριτής και ει-

σαγγελέας διαπιστώνουν ότι υπάρχει καραμπινάτη ψευδορκία, επιβεβαιωμένη μπροστά στο Ζερβομπεάκο, δεν του ασκούν καμιά δίωξη. Ο Γιάννης Σερίφης προσέρχεται να απολογηθεί και καταθέτει την κάρτα που χτυπούσε στη δουλειά του. Τη συγκεκριμένη μέρα είχε χτυπήσει κάρτα στις 6.15 το πρωί (παρόμοια ώρα χτυπούσε όλο το μήνα), ενώ η έκρηξη είχε γίνει στις 7.35 το πρωί.

Ο εισαγγελέας Μύτης κάνει νέα πρόταση προς το Συμβούλιο στην οποία αναφέρει ότι ο Γ. Σερίφης υπήρξε μέλος του ΕΛΑ και αυτουργός της έκρηξης στον Περισσό. Ως στοιχείο επικαλείται την κατάθεση του Κορωνάιου, τον οποίο χαρακτηρίζει αυτόπτη μάρτυρα ο οποίος αποτύπωσε ανεξίτηλα στη μνήμη του τα χαρακτηριστικά του Γ. Σερίφη. Γράφει ότι ο Κορωνάιος πήγε στην αστυνομική αρχή και αναγνώρισε τον Γ. Σερίφη από τις φωτογραφίες, μολονότι οι δύο αξιωματικοί της Αντιτρομοκρατικής βεβαίωσαν κατ' επανάληψη το αντίθετο και ο Κορωνάιος τους επιβεβαίωσε μπροστά στον Ζερβομπεάκο. Όσο για την κάρτα εργασίας του Γ. Σερίφη, λέει ότι μπορεί να του τη χτύπησε άλλος ή να τη χτύπησε ο ίδιος και μετά να έφυγε από τη δουλειά!

Τί σημαίνουν όλα αυτά; Οτι

βρισκόμαστε μπροστά σε μια πρόκληση πρώτου μεγέθους. Ο Γιάννης Σερίφης επιλέγεται όχι μόνο γιατί κάποιοι μηχανισμοί τον έχουν στο στόχαστρο εδώ και πολλά χρόνια, αλλά περισσότερο γ' αυτό που συμβολίζει. Κάθε δίωξη ενάντια στον Γιάννη έχει πιά έναν ευρύτερο συμβολισμό. Είναι δίωξη-πρόκληση ενάντια σε ολόκληρο τον αντικαπιταλιστικό χώρο. Άλλα και ενάντια σε μηναντίδης που τον έχουν υπερασπιστεί στις διάφορες διώξεις που έχει υποστεί.

Εμείς το λέμε ευθέως. Υποπτεύμαστε πως υπάρχει σχέδιο νέας προφυλάκισης του Γιάννη Σερίφη ενόψει Ολυμπιαδάς. Για να οθωθωθεί μετά από καιρό σε μια άλλη δίκη. Οπως και στις προηγούμενες, Και να περιμένει την επόμενη δίωξη. Γιατί, βέβαια, αν τους περάσει τώρα, ο Γιάννης θα έχει καταστεί εξαιρετικά ευάλωτος στα μάτια τους.

Μια τέτοια εξέλιξη θα είναι ντροπή για όλους μας. Θα είναι ντροπή για τον ακτοπλοϊκό σταθμό στην ηλικία τους. Θα είναι ντροπή για τη νόμιμη Αριστερά, θα είναι ντροπή για τους έντιμους οπαδούς της πατρίδας μας. Και χιλιάδες αλλοδαπούς επισκέπτες, βεβαίως. Ανακοίνωσε, λοιπόν, ο υπουργός την κατάργηση του ορίου ηλικίας για τα βαπόρια της ακτοπλοΐας. «Δεν έχουμε κανένα λόγο να είμαστε το μοναδικό κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο οποίο ισχύει αυτό το μέτρο, δήλωσε γεμάτος εκσυγχρονιστική αυτοπεποίθηση ο σερίφης, για να συμπληρώσει απνευστικά: «Το όριο ηλικίας νομίζω ότι είναι παρεπόμενο. Αν το καταργήσουμε σήμερα ή αύριο θα δούμε με βάση τις διαδικασίες που μπορούν να δρομολογήθουν».

Αν οι διοξασίες της μεταφυσικής είχαν σχέση με την πραγματικότητα, τότε οι 80 νεκροί του «Σαμίνα» θα σάλευαν στους τάφους τους και θα γίνονταν ζόμπι για να στραγγαλίσουν τον υπουργό και τα αφεντικά του. Αναρωτιέται κανείς: για την ασφάλεια των επιβατών ενδιαφέρεται ο υπουργός ή για τα κέρδη των εφοπλιστών. Ρητορικό, βεβαίως, το ερώτημα, γιατί η απάντηση έχει δοθεί εκατοντάδες φορές και αποτελεί ένα είδος ιστορικού κεκτημένου.

Όταν συζητάς με νησιώτες, για τους οποίους η ακτοπλοΐα αποτελεί ό,τι για τους κατοίκους της στεριάς το δίκτυο των ΚΤΕΛ, αντιλαμβάνεσαι την αγωνία τους για την αντικατάστασή του γερασμένου στόλου με νέα βαπόρια, αξιόπλοα και ασφαλή. Σου δείχνουν τα υπέργηρα βαπόρια και σου λένε ιστορίες που πάνε δεκαετίες πίσω. Με την ελπίδα ότι μείνουν. Τα σαπάκια δια εξακολουθούν να οργώνουν το Αιγαίο κουβαλώντας τη φτωχολογία των νησιών και των ταξιδιωτών. Και δίπλα τους θα ταξιδεύουν τα μοντέρνα ταχύπλοα σκάφη στα οποία το εισιτήριο έχει τη διπλάσια τιμή. Ο κίνδυνος, το παιχνίδι με το δάνατο έχει ταξικό πρόσημο, φίλοι μου.

Αδιόρδωτοι

Λένε πως στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί, αλλά οι αστοί πολιτικοί μάλλον δεν συμπρίζονται αυτό το απαύγασμα της λαϊκής σοφίας. Κι εκείνοι που το δυμούνται είναι συχνά αναγκασμένοι να καμώνονται πως το ξεχνούν, γιατί τ' αφεντικά τους αλλιώς διατάζουν. Έχει παρέλθει, βλέπετε, η εποχή που η αστική πολιτική διατηρούσε μια σχετική αυτονομία από τα κεφαλαιοκρατικά κέντρα και μια αυτοτέλεια στους χειρισμούς της. Τώρα, οι αποφάσεις παίρνονται στα γραφεία των μεγάλων επιχειρήσεων και οι πολιτικοί είναι υποχρεωμένοι να τις εφαρμόσουν, ακόμα και όταν διαισθάνονται ότι δεν έχουν πολιτικό κόστος. Η ικανότητά τους ως πολιτικών κρίνεται με βάση το ποσοστό ελαχιστοποίησης αυτού του πολιτικού κόστους, μέσω κινήσεων διαχείρισης της λεγόμενης κοινής γνώμης.